

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἧν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014 • ΤΕΥΧΟΣ 99

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γέροντας Παῖσιος. Ὁ Ἅγιος τῆς δικῆς μας ἐποχῆς	σελ. 2
«Γῆ ζυμωμένη μέ τό αἷμα μας δέν πωλεῖται»	σελ. 3
Ἄς μείνουμε πιστοί, ἐδραῖοι, ἀμετακίνητοι στήν ὀρθόδοξο πίστη	σελ. 4
Κάποιος ἐπιδιώκει νά τεθεῖ ἐπάνω ἀπό ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους;	σελ. 6
Ἡ Ἑλλάδα σέ κλοιό ἐλλειμμάτων, οἱ Ἕλληνες σέ προσκλητήριο ἀγώνα	σελ. 9
Πάπας, ἡ ἀπόλυτος ἐνσάρκωσις τῆς αἰρέσεως	σελ. 13
Εἰδήσεις καί Σχόλια	σελ. 14

Μεγάλη χαρά καί εὐλογία μέ τήν ἔλευση τοῦ νέου ἔτους.

13 Ἰανουαρίου 2015

Ἡ Ὁρθοδοξία ἀνά τόν κόσμον πανηγυρίζει τήν Ἁγιοκατάταξιν, καί ἐπίσημα πλέον, τοῦ Ὁσίου Γέροντος Παῖσιου!

Δόξα τῷ Θεῷ!

Ἅγιε Παῖσιε, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν, γιά τοὺς Ὁρθοδόξους ὅλου τοῦ κόσμου, τήν πατρίδα μας καί τό Ἕθνος.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ. Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἐνῶ ἡ *Παρακαταθήκη* ἦταν σχεδόν ἔτοιμη γιά νά τυπωθεῖ, τό μεσημέρι τῆς Τρίτης 13 Ἰανουαρίου 2015, ἄρχισαν νά φθάνουν δειλά-δειλά στήν ἀρχή, πιά βέβαιες στή συνέχεια, οἱ χαροποιές εἰδήσεις: Ναί, αὐτό πού ὄλοι περιμέναμε, ἡ ἐπίσημη ἀγιοκατάταξη τοῦ Γέροντος Παΐσιου εἶναι ἀλήθεια. Εἶναι ἡ μεγάλη χαρά καί εὐλογία, πού κάνει νά φαίνονται πολύ μικρά καί ἀσήμαντα ὅλα ὅσα καθημερινά μᾶς πικραίνουν, μᾶς στενοχωροῦν καί μᾶς προβληματίζουν.

Ἀποσύραμε λοιπόν τό ἄρθρο τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς καί βάλουμε στήν πρώτη σελίδα σάν χαροποιό τηλεγράφημα τά λίγα λόγια πού βλέπετε ἐκεῖ. Στή δεύτερη σελίδα, γιά νά πανηγυρίσουμε τό μεγάλο γεγονός, διαλέξαμε ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό τόν Βίο τοῦ Γέροντος, πού ἔγραψε ἕνας ἀπό τούς πιά κοντινοῦς μαθητές του, ὁ Ἱερομόναχος Ἰσαάκ –ἅγιος ἄνθρωπος καί αὐτός– καί ὀλοκλήρωσε μετά τήν κοίμησή του ἡ Συνοδεία του στήν Ἱερά Καλύβη Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου στήν Καψάλα. Ἐπιφυλασσομένα νά ἐπανέλθουμε μέ ἰδιαίτερο ἀφιέρωμα στόν μεγάλο αὐτόν «προφήτη τῆς ἐποχῆς μας», ὁ ὁποῖος «ἔπιασε» ὅσο κανεῖς ἄλλος τόν παλμό, τά προβλήματα καί τίς ἰδιαιτερότητες τοῦ καιροῦ μας.

Θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι, ὅπως ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ ἦταν ὁ Ἅγιος τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ στόν 19ο αἰώνα, ἔτσι καί ὁ Ἅγιος Παῖσιος ἦταν «ὁ δικός μας Ἅγιος» στόν 20ό αἰώνα. Ὁ φορέας τοῦ πνεύματος τῆς παρακλήσεως (παρηγορίας), ὁ διδάσκαλος τοῦ φιλότιμου, ἀλλά καί ὁ προφήτης τοῦ Γένους, ὅπως ὁ Πατροκοσμάς στόν 18ο αἰώνα. Ἀλλά συγχρόνως καί ἕνας παγκόσμιος Ἅγιος. Ἄλλωστε κάθε Ἅγιος εἶναι καί παγκόσμι-

ος. Καί ὅσο πιά μεγάλος, τόσο καί πιά παγκόσμιος.

Ξέρουμε ὅτι αὐτά πού γράφουμε εἶναι πολύ φτωχά, γιά νά περιγράψουν τό μέγεθος τῆς ἀγιότητος τοῦ Γέροντα. Ἄλλοι ἔχουν γράψει καί θά γράψουν καλύτερα.

Νά τί διαβάζουμε στό βιβλίο «Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου», τοῦ μακαριστοῦ παπα-Ἰσαάκ γιά τόν Ἅγιο (ἔκδ. Ἰ. Ἡσυχ. Τιμίου Προδρόμου, Μεταμόρφωσις Χαλκιδικῆς, Ζ' ἔκδ. 2009, σσ. 22-24):

«Ἡ ἐσωτερική του ζωή, ὅπως καί ἡ ζωή ὄλων τῶν ἀγίων, ἦταν κρυφή καί ἀθεώρητη. Ἐφάνερωσε λίγα γιά νά μᾶς βοηθήσει, ἀλλά ἔκρυβε πολύ περισσότερα. Στίς μεταξύ μας σχέσεις, ὅταν ζοῦσε, κυριαρχοῦσε τό ἀνθρώπινο στοιχεῖο πού ἔκρυβε τό ἐσωτερικό του μεγαλεῖο. Τό βασικώτερο εἶναι ὅτι ἡ πνευματική μας τύφλωση καί ἀνεπάρκεια μᾶς ἐμπόδισαν νά δοῦμε πιά πνευματικά τόν Γέροντα, ὥστε νά τόν παρουσιάσουμε πιά πιστά. Ἄν ἡ πνευματική μας κατάσταση ἦταν καλύτερη, θά ἦταν ὅπωςδήποτε πιά καλή καί ἡ βιογραφία του. Διότι εἶναι γνωστόν ὅτι, γιά νά βιογραφηθεῖ κάποιος ἕναν ἅγιο, πρέπει νά εἶναι καί ὁ ἴδιος ἅγιος, καί μάλιστα στά μέτρα του καί στήν κατάστασή του. Ἐλεγε ὁ Γέροντας ὅτι οἱ βίοι τῶν ἀγίων πού εἶναι γραμμένοι ἀπό ἀγίους εἶναι θαυμάσιοι.

Ἐπειδή λοιπόν «τό φρέαρ ἐστὶ βαθύ καί ἄντλημα οὐκ ἔχομεν», ἡ δική μας δηλαδή ἀδυναμία δέν ἐπαρκεῖ νά προσεγγίσει καί νά παρουσιάσει τό πνευματικό του μέγεθος, περιοριστήκαμε στήν ἀπλή καί πιστή παράθεση τῶν στοιχείων. Προσπαθήσαμε νά εἴμαστε μόνον ἀξιόπιστοι μάρτυρες καί τίποτε περισσότερο.

Παρά ταῦτα, μέσα ἀπό τά ἄτεχνα γρα-

φόμενά μας αναδύεται ὁ Γέροντας κινούμενος μέ ἄνεση μεταξύ γῆς καί οὐρανοῦ, ἐμπαίζων ἀλλά καί οἰκτείρων τόν διάβολο καί «συναλιζόμενος» μέ πλειάδα ἁγίων. Ἀποκαλύπτεται πάμπτωχος, ἀλλά μέ πλουσιώτατες εὐλογίες πού κατεβάζει μέ τήν προσευχή του ἀπό τόν οὐρανό στήν γῆ. Ἀδύναμος καί ἀσθενής, ἀλλά πανίσχυρος καί πυρακτωμένος μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ, πού ἐνώπιόν του ὑποχωροῦν ἀκόμη καί οἱ φυσικοί νόμοι· μοναχός ἐρημοπολίτης, ἀλλά πολύ κοντά στίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων· ἀσκητής αὐστηρός στόν ἑαυτό

του, ἀλλά φιλόνητος μέχρις αὐτοθυσίας ὑπέρ τῶν ἀδυνάτων, τῶν ἀσθενῶν καί τῶν ἀδικουμένων. [...]

Πιο πολύ ἀπό τά θαύματά του μᾶς ἔχουν συγκινήσει ἡ μεγάλη του αὐταπάρνηση, οἱ φιλότιμοι ἀγῶνες γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ μοναχική ἀκρίβεια καί ἡ λεπτή του αἴσθηση γιά τήν πνευματική ζωή, ἡ σπανία διάκρισή του, ἡ θυσιαστική του ἀγάπη γιά τόν κάθε ἄνθρωπο καί τό πατερικό του φρόνημα πού ἀνέπαυε.

Ἦς ἔχουμε τίς εὐχές καί πρεσβεῖες του. Ἀμήν.

«Γῆ ζυμωμένη μέ τό αἷμα μᾶς δέν πωλεῖται»

Εἴθισται στήν ἀρχή κάθε νέας χρονιάς νά κάνουμε μιά ἀνασκόπηση τῶν σημαντικότερων γεγονότων τῆς προηγουμένης.

Καθώς πῆραμε λοιπόν νά γράφουμε γιά τά γεγονότα τοῦ 2014, ἤλθε στό μυαλό μᾶς ὁ ἀξιωματιότατος λόγος τοῦ μακαρίτη εἰσαγγελέα Σπύρου Κανίνια ἀπό τό Μεσολόγγι «Γῆ ζυμωμένη μέ τό αἷμα μᾶς δέν πωλεῖται». Ὁ Κανίνιας ὡς Μεσολογγίτης ἐγνώριζε τί σημαίνει γῆ ποτισμένη μέ αἷμα.

Ὁ λόγος αὐτός θά μπορούσε καί θά ἔπρεπε νά ἀποτελέσει μιά γενναία ἀπάντηση ἀγῶνα καί ἀντίστασης, καθώς βρισκόμαστε πάλι σέ μιά κρίσιμη γιά τό Γένος περίοδο.

Ἐπίκεινται βουλευτικές ἐκλογές. Ἄγνωστο τί θά βγεῖ ἀπό τήν κάλπη. Γνωστό ὅμως, καί μάλιστα μέ τρόπο ὀδυνηρό, αὐτό πού ἔχει ὑποστῆ ὁ ἑλληνικός λαός τά τελευταῖα χρόνια καί τά περιγράφει πολύ καλά στό ἄρθρο του, πού φιλοξενοῦμε, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, Ἡπειρώτης Βασίλης Νικόπουλος, ἄνθρωπος μέ γνώση ἀλλά καί λεβεντιά καί θάρρος γνώμης.

«Γῆ ζυμωμένη μέ τό αἷμα μᾶς δέν πωλεῖται», εἶχε πει ὁ Μεσολογγίτης Κανίνιας. Σήμερα ὅμως, στήν ἐποχή τῆς ἀγρίας παγκοσμιοποίησης, ὅλα βγαίνουν στό σφυρί καί ὅλα ζητοῦν νά τά πουλήσουν. Τό ἄνθά τό καταφέρουν τελικά, θά ἐξαρθρῶνται ἀπό τό ἄν ἐξακολουθεῖ καί σήμερα νά τρέχει –ἔστω καί λίγο– ἀπό τό αἷμα τοῦ Πατροκοσμᾶ, τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Μακρυγιάννη, τοῦ Παύλου Μελά καί τοῦ Γρηγόρη Αὐξεντίου στίς φλέβες μᾶς, ἢ ἄν γίναμε τελείως ξενέρωτοι.

Ποιό νά μνημονεύσουμε πρῶτο καί ποιό τελευταῖο ἀπό τά λυπηρά τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους;

Τήν κατάργηση μέ νόμο τῆς Κυριακῆς ἀργίας; Τῆς ἀργίας πού σεβάσθηκαν 17 αἰῶνες, τῆς ἀργίας πού σεβάσθηκαν οἱ Τοῦρκοι κατακτητές καί γιά τήν ὁποία ἔδωσε τό αἷμα του ὁ Πατροκοσμᾶς; Εὐτυχῶς ἤρθε τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας καί ἀκύρωσε (πρός τό παρόν) τόν ἐπαίσχυντο καί παρανόμο «νόμο».

Νά μνημονεύσουμε τόν διαβόητο καί ψευδεπίγραφο ἀντιρατσιστικό νόμο, πού μᾶς ἐπέβαλε τό Παγκόσμιο Ἐβραϊκό Συμ-

βούλιο καί ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις γη-
ράσασα Δύση τῆς παρακμῆς καί τῆς ὑ-
ποκρισίας;

Νά μνημονεύσουμε τόν πόλεμο ἐνα-
ντίον τῶν πολυτέκνων καί τόν ἐξανα-
γκασμό τῶν νέων τῆς πατρίδος μας στή
μετανάστευση, τί στιγμή πού ἡ Ἑλλάδα
γεμίζει, βάσει σχεδίου, ἀπό Ἀφροασιάτες
μουσουλμάνους;

Καί γιά νά πᾶμε καί στά **ἐκκλησια-
στικά**. Ἐδῶ ἰσχύει τό «Πίστη ποτισμένη
μέ τό αἷμα τῶν ἁγίων καί μαρτύρων μας
δέν πωλεῖται».

Τί νά πρωτομνημονεύσουμε ἀπό τά
λεχθέντα καίπραχθέντα στή διάρκεια
τοῦ 2014;

Τό ξενέρωμα τῆς δογματικῆς συνεί-
δησης τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας ταγῶν,
πού ἀγκαλιάζονται μέ τόν ἀρχιαιρεσιάρχη
πάπα (διαβάστε τί γράφει γιά τόν πάπα
ὁ σεβαστός Ἀγιορείτης Γέροντας Γαβριήλ
στίς σσ. 13-14 τῆς *Παρακαταθήκης*) καί
τόν νομιμοποιῶν ὡς ἐπίσκοπο Ρώμης μέ
ἀποστολική διαδοχή καί ἔγκυρα μυστήρια;

Ἡ τίς ἀπαράδεκτες ἐκπτώσεις πί-
στεως, πού ἔγιναν στό Πουσάν τῆς Νο-
τίου Κορέας τόν Νοέμβριο τοῦ 2013 στό

πλαῖσιο τῆς Ι΄ Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ
Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Αἰρέ-
σεων) [Π.Σ.Ε.];

Καί γιά τά δύο αὐτά σπουδαῖα θέματα
βρέθηκαν —δόξα τῷ Θεῷ—ἐξι ἐπίσκοποι
τῆς Ἐκκλησίας μας μέ Ὁρθόδοξο ὁμολογι-
ακό φρόνημα καί ἔγραψαν τεκμηριωμένα,
μέ πόνο καί ἀγάπη, χωρίς φόβο καί πά-
θος, αὐτά πού ἔπρεπε. Δυστυχῶς ὅμως
δέν φαίνεται νά ἴδρωσε τό αὐτί κανενός.

Ξέρουμε ὅτι ὑπάρχουν καί ἄλλοι ἐπί-
σκοποι, πού δέν ἔχουν προσβληθεῖ ἀπό
τό μικρόβιο τοῦ συγκρητισμοῦ, τῆς ἐκ-
κοσμικεύσεως, τοῦ συμβιβασμοῦ καί τῆς
δειλίας. Περιμένουμε νά τοὺς δοῦμε καί
αὐτούς νά ὀρθώνουν τό ἀνάστημά τους.

Ὁ λαός μας, παρά τήν ἄγρια ἐπίθεση,
πού τοῦ κάνουν ἀπό μέσα καί ἀπ' ἔξω,
διατηρεῖ ἀκόμη σοβαρές ἀντιστάσεις. Αὐτό
πού χρειάζεται εἶναι ψυχωμένους ἡγέτες,
μέ ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη.

Ἄς στείλουμε λοιπόν, καθώς ξεκινᾷ ἡ
νέα χρονιά, τό 2015, τό μήνυμα μέ πολ-
λούς ἀποδέκτες, πολιτικούς καί ἐκκλη-
σιαστικούς, μέσα καί ἔξω ἀπό τά σύνορα
τῆς πατρίδος μας: Κύριοι, Γῆ καί πίστη
ζυμωμένη μέ τό αἷμα μας δέν πωλεῖται!

**ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ
ΕΜΕΙΣ ΑΣ ΜΕΙΝΟΥΜΕ ΠΙΣΤΟΙ, ΕΔΡΑΙΟΙ, ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΟΙ
ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΙΣΤΙ**

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ

Πρός τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἱερο-
κήρυκας, Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς, Ὁσιο-
τάτους Μοναχοὺς καί Μοναχάς καί τό
Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.
Χριστοῦγεννα σήμερα! Μεγάλη, ἀγία,

θεϊκή ἑορτή! Οὐρανία ἡμέρα! Πανηγυρίζει
ἀνά τά πέρατα τῆς οἰκουμένης ὄλος ὁ
ὀρθόδοξος χριστιανικός κόσμος. Ἐορτάζει
τήν λαμπροτάτη ἑορτή τῆς κατά Σάρκα
Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας ὡς
ἀνθρώπου.

«Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί...» (Α΄ Τιμ.
3, 16) ὑπογραμμίζει ὁ μέγας Ἀπόστολος

Παῦλος, «ἵνα ἡμᾶς προσαγάγη τῷ Θεῷ» (Α΄ Πέτρ. 3, 18) συμπληρώνει ὁ θεῖος Ἀπόστολος Πέτρος.

Τό παιδίον τῆς Βηθλεέμ εἶναι ὁ Παντοδύναμος Θεός, ὁ Κύριος τοῦ Παντός, ὁ Δημιουργός τοῦ κόσμου καί ὄλων τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ἄπειρος Θεός γίνεται ἄνθρωπος, ὁμοιος μέ ἡμᾶς γιά νά σώσῃ τόν Ἀδάμ, τόν ἄνθρωπο δηλαδή, καί νά τόν ὑψώσῃ στόν οὐρανό. Νά τόν κάμῃ ὁμοιο μέ τόν Θεό, κατά τήν ἀγιότητα καί τήν ἀρετή.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τό ἐβεβαίωσε: «οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν, μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωήν αἰώνιον» (Ιω. 3, 16). Ζωή ἀκατάπαυστη καί αἰωνία.

Λέει στίς διδαχές του ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, τόν ὁποῖο ἰδιατέρως τιμήσαμε φέτος διά τά 300 χρόνια τῆς γεννήσεώς του: «Οἱ ἄνθρωποι ἀπέθαιναν καί ἐπήγαιναν εἰς τήν κόλασιν, ἐπειδή ὁ Παράδεισος ἦτο κλεισμένος. Ἐσπλαγγίσθη ὁ Πανάγαθος Θεός τό γένος τῶν ἀνθρώπων καί εὐρίσκοντας ἄξιον ὑποκείμενον τήν Δέσποινά μας Θεοτόκον, κατεδέχθη ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί Θεός ἀληθινός, καί ζωή τῶν ἀπάντων, ὁ γλυκύτατός μας Ἰησοῦς Χριστός καί Θεός καί ἔγινεν ἄνθρωπος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἀπό τά καθαρῶτα αἵματα τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας διά νά μᾶς βγάλῃ ἀπό τά χέρια τοῦ διαβόλου».

Τό ἀνθρώπινο γένος, ἔνεκα τῆς ἀνυπακοῆς, τῆς ἀποστασίας καί τῆς ἁμαρτίας του, ἀπεκόπη καί ἀπεμακρύνθη ἀπό τόν Δημιουργό καί Πλάστη του. Καί ἡ ἀπομάκρυνσι αὐτή, ἔφερε σάν ἀποτέλεσμα τήν ἀθλία κατάστασι στήν ὁποία περιέπεσε.

Καί τό φοβερώτερο: Ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς, «οἱ ἄνθρωποι ἀπέθαιναν καί πῆγαιναν εἰς τήν κόλασιν, ἐπειδή ὁ

Παράδεισος ἦτο κλεισμένος».

Στόν ἐγωισμό, στήν ἀνυπακοή, στήν ἀποστασία, στήν ἐχθρότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Πανάγαθος καί Πολυεύσπλαγγος Θεός ἀπῆντησε μέ ἄμετρη ἀγάπη, ταπεινώσι καί κένωσι.

Ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς:

«Παρακινούμενος ἀπό ἄμετρον εὐσπλαγγινίαν καί ἀπό πολλήν ἀγάπην ὅπου εἶχεν εἰς τό γένος μας σιμά εἰς τά ἄπειρα καί πολλά χαρίσματα, ὅπου μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός, ἐκατεδέχθη καί ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί ἀπό τά καθαρῶτα αἵματα τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, διά νά μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπό τās χεῖρας τοῦ πονηροῦ διαβόλου καί νά μᾶς κάμῃ υἱούς καί κληρονόμους τῆς βασιλείας του».

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός ἰδιατέρως μέ εὐγνωμοσύνη ὑπογραμμίζει τήν ταπεινώσι, τήν συγκατάβασιν καί τήν κένωσι τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ὁ Κύριος», λέει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς, «ἐβγῆκε ἀπό τόν οἶκον του, δηλαδή ἀπό τούς πατρικούς κόλπους διά τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, κατεδέχθη ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἐσαρκώθη εἰς τήν κοιλίαν τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος, ὅλος μέσα εἰς τήν κοιλίαν τῆς Θεοτόκου καί ὅλος πανταχοῦ παρών...».

Ἐμπρός σέ αὐτή τήν ἄμετρη ἀγάπην, ταπεινώσι καί συγκατάβασιν, ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς μέ πίστι, σεβασμό καί εὐγνωμοσύνη διακηρύσσει: «Τοιοῦτον γλυκύτατον Θεόν καί Δεσπότην δέν πρέπει καί ἡμεῖς νά τόν ἀγαπῶμεν καί ἂν τύχη ἀνάγκη νά χύσωμεν καί τό αἷμα μας;»

Σήμερα Χριστούγεννα, ἀγαπητοί.

Εὐρισκόμενοι ἔμπρός στήν φάτνη τῆς Βηθλεέμ καί προσεγγίζοντας τό «ξένον μυστήριον», τό μυστήριον τῆς κενώσεως

τοῦ Λυτρωτοῦ μας, ἅς φέρουμε τά ἅγια λόγια τοῦ Ἁγίου μας Κοσμά στό νοῦ καί στήν καρδιά μας.

Συνειδητοποιώντας τήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας, ἅς φυτέψουμε μέσα μας, ἅς στερεώσουμε καί ἅς ὁμολογήσουμε τήν θεότητα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Θεός ἀληθινός, ὁ γλυκύτετός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος χωρίς ἁμαρτίαν», φωνάζει ὁ Ἅγιος Κοσμάς.

Μέσα στήν ἐποχή τῆς συγχύσεως, τῆς ἀμβλύνσεως καί τῆς ἀλλοιώσεως δόγμα-τος καί ἥθους πού ζοῦμε, τήν ἐποχή **τοῦ συγκρητισμοῦ καί τῆς πανθησκείας**, ἐμεῖς ἅς μείνουμε **πιστοί, ἐδραῖοι, ἀμετακίνητοι στήν ὀρθόδοξο πίστι**, στή θεότητα τοῦ Κυρίου μας καί ἅς ὁμολο-

γοῦμε ἡμέρα καί νύκτα ὅτι «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενί ἢ σωτηρία» (Πράξ. 4, 12).

Πλησιάζοντας δέ τήν παναγία φάτνη μέ πίστι, καθαρότητα, πόθο καί εὐλάβεια, ἅς ἐνωθοῦμε μέ τόν σαρκωθέντα Θεό μας ἀξίως. «Φάτνη» λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, «εἶναι ἡ ἅγια Τράπεζα. Ἐδῶ εἰς τήν ἅγια Τράπεζα ἐναποτίθεται πάλι τό Σῶμα τό Δεσποτικόν».

Ἐνωμένοι μέ τόν Σαρκωθέντα Χριστό μας ἀξίως, ἅς κάνουμε ἀληθινά Χριστούγεννα καί μέ τόν Χριστό στήν καθαρή καρδιά μας, ἅς ἔχουμε πάντοτε Χριστούγεννα χαρᾶς, εὐτυχίας καί σωτηρίας.

Τό εὐχομαι μέ ὄλην μου τήν πατρικήν ἀγάπην.

**ΜΗΠΩΣ ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΝΑ ΤΕΘΕΙ
ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ;**

τοῦ κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη, Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.*

Θεσσαλονίκη 1-10-2014

Πρός
τήν Ἱερά Σύνοδο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰ. Γενναδίου 14
115 21 ΑΘΗΝΑ

Κοινοποίηση: Σέ ὄλους τούς Ἱεράρχες
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Γιά ἄλλη μιὰ φορά, ὡς Πανεπιστημια-

κός Καθηγητής τῆς Δογματικῆς Θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας, θά ἤθελα νά ἀπευθυνθῶ εὐλαβῶς πρὸς Ἐσᾶς, ὡς τήν Ἀνωτάτη Διοίκηση τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας, γιά ἓνα **σοβαρότατο ἐκκλησιολογικό θέμα**.

Συγκεκριμένα, πρὶν λίγες ἡμέρες, ζήτησα νά ἐνημερωθῶ ἀπό κάποιους γνωστούς μου Ἐπισκόπους γιά τόν Διμερῆ Θεολογικό Διάλογο Ὁρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν, στό Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας (15-19 Σεπτεμβρίου 2014). Εἰδικότερα, ἐρώτησα νά μάθω, ἂν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συζήτησε ἐν Συνόδῳ καί ἔλαβε κάποια ἀπόφαση γιά τόν ἐν λόγω Θεο-

* Δημοσιεύουμε ἀποσπάσματα σπουδαίας ἐπιστολῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη πρὸς τήν Δ.Ι.Σ., μέ ἡμερομηνία 1.10.2014. Ἀφορμὴ τῆς ἐπιστολῆς ἦταν ὁ Διμερῆς Θεολογικός Διάλογος Ὁρθοδόξων καί παπικῶν, στό Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας (15-19 Σεπτεμβρίου 2014).

λογικό Διάλογο. Καί, παρά τό γεγονός ότι οί τρεις άπό τούς Έπισκόπους αύτούς ήταν Συνοδικοί, μου άπάντησαν πώς δέν έγνώριζαν τίποτε γιά τό περιεχόμενο αύτου του Θεολογικού Διαλόγου.

Τό ίδιο, άκριβώς, συνέβη καί μέ τήν έρώτησή μου σχετικά μέ τήν Διάσκεψη των Άντιπροσώπων όλων των τοπικών Όρθοδόξων Έκκλησιών στό Σαμπεζύ της Έλβετίας. Οί Έπίσκοποι της Έλλαδικής Έκκλησίας –καί μάλιστα Συνοδικοί– άγνοούσαν ούσιαστικά τό περιεχόμενο αύτου του Θεολογικού Διαλόγου.

Καί, ένώ ή Γ΄ Προσυνοδική Πανορθόδοξη Διάσκεψη (21-28 Νοεμβρίου 1976) άπεφάσισε, ότι «ή κατά τήν διεξαγωγή των Θεολογικών Διαλόγων άκολουθουμένη μεθοδολογία... προϋποθέτει τήν σχετική πληροφόρηση του πληρώματος της Έκκλησίας επί των διαφόρων έξελίξεων των Διαλόγων», δέν ύπάρχει στήν πράξη ή «σχετική πληροφόρησης» ούτε κών στά μέλη της Ιεράς Συνόδου της Έκκλησίας μας.

Ός γνωστόν, στους Θεολογικούς Διαλόγους συζητώνται σοβαρότατα θέματα πίστεως καί ζωής της Έκκλησίας. Πώς, λοιπόν, είναι έπιτρεπτό τά θέματα αυτά νά θεωρούνται «**άπόρητα**» καί γι' αυτό **άπροσπέλαστα** στά πλέον άρμόδια πρόσωπα της Έκκλησίας, πού είναι οί **Έπίσκοποι στό σύνολό τους**; Γι' αυτό, κάθε πιστός μέ αίσθηση ευθύνης γιά τήν εκκλησιαστική ζωή, εύλογα διερωτάται, γιατί κάποιος, προφανώς ήθελημένα, κρατούν τούς Αρχιερείς μας σέ άγνοια καί γιατί δέν ενδιαφέρονται γιά τήν Συνοδική έννημέρωση καί άπόφασή τους, γιά τόσο σοβαρά θέματα, πού άφορούν τήν σύνολη Έκκλησία; Όστόσο, βέβαια, ή άκριβής γνώση του περιεχομένου των Θεολογικών Διαλόγων, όπως καί ή μετάδοση της γνώσεως αύτης στό πλήρωμα της Έκκλησίας,

είναι **δικαίωμα** αλλά καί **ύποχρέωση όλων των Έπισκόπων**.

Καί σέ προγενέστερη έπιστολή μου (5-10-2009) –μέ άνάλογη άφορμή– ύπενθύμισα, ότι ή Κανονική τάξη της Έκκλησίας έπιβάλλει: **α)** Νά γνωστοποιείται τό θέμα του Θεολογικού Διαλόγου στους σεπτούς Ιεράρχες μας. **β)** Νά τίθεται τό θέμα –έξαιτίας της μεγάλης θεολογικής σημασίας του– στήν Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας της Έλλάδος, προκειμένου νά συζητηθεί μέ βάση τόν ύπάρχοντα σχεδιασμό (Προσχέδιο Κοινού Κείμενου) της άρμόδιας Επιτροπής, νά τοποθετηθεί έπ' αύτου ή Ιεραρχία καί νά έκδώσει τή Συνοδική Πρότασή της. **γ)** Ό Άντιπρόσωπος της Έλλαδικής Έκκλησίας νά μεταφέρει τή Συνοδική Πρόταση στον Θεολογικό Διάλογο, καί νά κινηθεί καί ό ίδιος έντός των όρίων της Προτάσεως.

Έπιπροσθέτως, θά ήταν εκκλησιολογικώς ένδεδειγμένο, τό Κοινό Κείμενο, πού ένδεχομένως θά προκύψει άπό τή Μικτή Διεθνή Έπιτροπή, νά τεθεί στήν κρίση της όλης Ιεραρχίας μας. Καί στή συνέχεια, ή έπ' αύτου Συνοδική άπόφασή της νά άποσταλεί στό Συντονιστικό Κέντρο της όλης Έκκλησίας, στό Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ταπεινώς φρονώ ότι **αυτή είναι ή όρθή εκκλησιολογική αντιμετώπιση** του συγκεκριμένου αύτου θέματος, στήν πράξη. Μόνον έτσι, φανερώνεται μέ πλήρη διαφάνεια ή λειτουργία του άγιοπνευματικού Συνοδικού θεσμού της Έκκλησίας.

Όμως, δυστυχώς, **ποτέ** τά θέματα των δέκα έως τώρα Συνελεύσεων της Μικτής Διεθνούς Έπιτροπής γιά τόν Θεολογικό Διάλογο **δέν τέθηκαν ύπόψη** του σώματος της Ιεραρχίας της Έκκλησίας της Έλλάδος, προκειμένου οί Ιεράρχες μας νά πάρουν θέση στά θέματα αυτά Συνοδικώς. Κατά συνέπεια, ποτέ ό Άντιπρόσωπος της

Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, πού μετείχε στίς Συνελεύσεις τῆς Μικτῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς, δέν εἶχε στά χέρια του τήν Συνοδική ἀπόφαση τῆς Ἐκκλησίας του, τήν ὁποία ὑποτίθεται ὅτι ὑποστήριζε καί κατέθετε. Ἀλλά, ἂν ἔτσι ἔχουν τά πράγματα καί οἱ Ἀρχιερεῖς μας βρίσκονται σέ ἄγνοια γιά ὅσα ἔγιναν, **πῶς διακηρύσσεται ὅτι ὁ Θεολογικός Διάλογος διενεργεῖται ὄχι μέ τίς ἐνέργειες ὀρισμένων προσώπων ἢ Ἐκκλησιῶν, ἀλλά μέ ἀποφάσεις ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν κατά τόπους αὐτοκεφάλων καί αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν;**

Καί, ἀφοῦ πρῖν πέντε χρόνια ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας πῆρε ἀπόφαση, ὁ Ἀντιπρόσωπός της νά ἐνημερώνει τήν Ἱερά Σύνοδο καί νά παίρνει τή σχετική Συνοδική Ἀπόφαση κατά τή μετάβασί του στή Συνέλευση τῆς Μικτῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς, γιατί οἱ Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς –παρά ταῦτα– κρατῶνται σέ ἄγνοια;

Μήπως, ὅμως, τό ἴδιο ἀκριβῶς δέν συμβαίνει καί μέ τίς Προσυνοδικές Πανορθόδοξες Διασκέψεις, καί στήν προκειμένη περίπτωση μέ τήν πραγματοποιουμένη αὐτές τίς ἡμέρες Διάσκεψη στό Σαμπεζύ, ὅπου προετοιμάζονται θεολογικά καί ἐκκλησιολογικά θέματα, πού θά ἀπασχολήσουν τή μέλλουσα νά συνέλθει τό 2016 Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδοξίας;

[...]

Ἔχω τήν γνώμη, ὅτι οἱ ἐνεργοῦντες μέ τίς παραπάνω ἐσφαλμένες ἐκκλησιολογικῶς πρακτικές, δέν ἐκφράζουν τήν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀντίθετα, μάλιστα, **διολισθαίνουν** –ἀνεπιγνώστως, ἴσως– **πρός τόν Παπισμό.**

[...]

Μετά ἀπό τά παραπάνω, νομίζω, ὅτι εὐλόγα διερωτᾶται κάθε ἐκκλησιαστικά εὐαισθητοποιημένος πιστός, **μήπως** μέ τήν ἀκολουθούμενη τά τελευταῖα χρόνια μεθοδολογία –ἡ ὁποία συρρικνώνει συ-

στηματικά τήν ἀγιοπνευματική λειτουργία τῆς Συνοδικότητας– **κάποιος ἐπιδιώκει νά τεθεῖ ἐπάνω ἀπό ὄλους τοὺς Ἐπισκόπους** καί τελικά ἐπάνω ἀπ’ ὅλη τήν Ἐκκλησία. **Μήπως**, ὅμως, μέ τόν τρόπο αὐτό «κυοφορεῖται» καί **μιά κάποια μορφή Παπισμοῦ στό χώρο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας** ἢ μήπως διολισθαίνουμε κι ὅλας –πρακτικῶς– πάνω στίς ράγες τοῦ Παπισμοῦ; Καί τό λέγω αὐτό, γιατί ἡ ὑποβάθμιση τῆς ἀγιοπνευματικῆς λειτουργίας τῆς Συνοδικότητας τό λιγότερο πού κάνει εἶναι νά «κυοφορεῖ» τίς προϋποθέσεις τῆς «γεννήσεως» τῆς ἀρρώστιας τοῦ Παπισμοῦ στήν Ἐκκλησία μας.

[...]

Ἀπ’ ὅσα, λέχθηκαν παραπάνω, ἓνα εἶναι ἀπολύτως σαφές, ὅτι **ὑπάρχει «ἔλλειμμα» Συνοδικότητας.** Αὐτό, πρακτικῶς, σημαίνει ἔλλειψη βιώσεως τῆς χαρισματικῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπό κάποιους ἐκφραστῆς τῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας, καί στήν συγκεκριμένη περίπτωση τοῦ ἀγιοπνευματικοῦ θεσμοῦ τῆς Συνοδικότητας.

[...]

Μέ ὅσα, ἐν συντομίᾳ ἔγραψα, ἀπευθύνομαι πρὸς Ἐσᾶς Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς μας, γιά νά Σᾶς ἐκφράσω τίς ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτῆρα **ἀνησυχίες μου** καί παράλληλα νά θέσω ὑπόψη Σας μιᾶ συνοπτική θεολογική ἀποτίμησή μου γιά τή μεθοδολογία τῶν Θεολογικῶν Διαλόγων καί τήν ἐκκλησιολογική σημασία, πού ἔχει ἡ πρωτογενής Συνοδική κάλυψή τους.

Μέ βαθύτατο σεβασμό
υἱκῶς ἀσπάζομαι τήν δεξιά Σας

Δημήτριος Τσελεγγίδης
Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης

**Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΚΛΟΙΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΩΝ
ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΕ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΑΓΩΝΑ**

του κ. Βασιλείου Νικοπούλου

Προέδρου του Άρειου Πάγου έ.π., Δρ Νομικής

Ἡ Ἑλλάδα δυστυχῶς εἶναι ἐδῶ καί πολλά χρόνια μία κατ' ἔξοχὴν ἐλλειμματική χώρα. Τά ἐλλείμματά της εἶναι πολλά καί ποικίλα, ἀλλά περισσότερο ἀπ' ὅλα προβάλλεται τό οἰκονομικό ἔλλειμμα, μέσα ἀπό τόν τύπο γενικῶς, ἔντυπο καί ἠλεκτρονικό, ἐπειδή αὐτό συνδέεται ἄμεσα μέ τήν ὑλική ἐπιβίωση τοῦ ἀνθρώπου. Καί εἶναι ἀσφαλῶς φυσικό τό οἰκονομικό ἔλλειμμα νά ἀπασχολεῖ ὅλους μας, ἀφοῦ χωρίς τά οἰκονομικά μέσα ὁ ἀνθρώπος δέν μπορεῖ νά ἐπιβιώσει. Κάτω ὅμως ἀπό τήν πίεση τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ἀγνοεῖται παντελῶς ἡ εὐαγγελική ἀλήθεια σύμφωνα μέ τήν ὁποία «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζῆσεται ὁ ἀνθρώπος».

Σήμερα περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἡ ἀλήθεια ὅτι ὁ ἀνθρώπος δέν μπορεῖ νά ζήσει μόνο μέ τά ὑλικά ἀγαθά, ἀλλά ἔχει ἀνάγκη καί ἀπό τά πνευματικά καί ἄυλα ἀγαθά, τά ὁποῖα μάλιστα τοῦ εἶναι περισσότερο ἀπαραίτητα γιά νά ζήσει ὡς «ἀνθρώπος» πλέον, γίνεται ὀλοένα καί πιό αἰσθητή, ἀφοῦ ἡ ἀνθρώπινη ὄντοτητα ὡς μία σύνθετη ὑλικοπνευματική πραγματικότητα, δέν ἀμφισβητεῖται ἀπό κανένα. Δεδομένης λοιπόν τῆς ὑλικοπνευματικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, οἱ ἀνάγκες του ἐκτείνονται κατὰ φυσική ἀναγκαῖότητα σ' ὀλόκληρο τό ὑλικοπνευματικό πεδίο, τό ὁποῖο χωρίς καμμιά ἐπίσης ἀμφισβήτηση, εἶναι πολυδιάστατο. Τοῦτο σημαίνει λογικῶς ὅτι καί οἱ πνευματικές ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου εἶναι, ἂν ὄχι περισσότερο, ἐξίσου τουλάχιστον σημαντικές μέ τίς ὑλικές του ἀνάγκες.

Δυστυχῶς στόν τομέα τῶν πνευ-

ματικῶν ἀναγκῶν τό ἔλλειμμα εἶναι τεράστιο καί ἀπειλεῖ αὐτή τήν ἴδια τήν πνευματική ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου! Καί ἐπειδή, ὅπως ἐλέχθη, τό πνευματικό κυρίως ἐπίπεδο τῆς ὑλικοπνευματικῆς ὑπόστασης τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολυδιάστατο, καί τό πνευματικό ἔλλειμμα εἶναι πολυδιάστατο καί ποικίλο. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἔκταση καί οἱ ἐπιπτώσεις τοῦ πνευματικοῦ ἐλλείμματος δέν ἔχουν ἀκριβῶς ἀποτιμηθεῖ. Ἕνα πάντως εἶναι βέβαιον· ὅτι τό πνευματικό ἔλλειμμα εἶναι τρομακτικό καί ἀπειλεῖ τήν ἀνθρωπότητα μέ ὀλοκληρωτική καταστροφή, ὅσο καί ἂν αὐτό φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπίστευτο. Ἄν περιορίσουμε τήν πραγματική ἀποτίμηση τοῦ πνευματικοῦ ἐλλείμματος στό δικό μας ἐθνικό χῶρο, θά ἀντιληφθοῦμε πλήρως πόσο ἡ διαπίστωση τῆς καταστροφικῆς ἐπίδρασης τοῦ πνευματικοῦ ἐλλείμματος σέ παγκόσμιο πλέον ἐπίπεδο εἶναι ἡ ζοφερή πραγματικότητα.

Στήν Ἑλλάδα ἡ διάβρωση τοῦ πνευματικοῦ της ἰστοῦ εἶναι δυστυχῶς ὀλοκληρωμένη. Ὁ ἴδιος ὁ ἀνθρώπος ὡς πνευματική ὄντοτητα ἔχει ἤδη πρό πολλοῦ καταλυθεῖ! Οἱ πνευματικές ἀξίες ἔχουν ἐπιμελῶς καί συστηματικῶς περιθωριοποιηθεῖ, ὥστε ἡ πίστη σ' αὐτές νά εἶναι πλέον ὄχι ἀπλῶς ἐλλιπής, ἀλλά σχεδόν ἀνύπαρκτη. Θεσμοί αἰώνιοι ἔχουν ἀποσυντεθεῖ καί οἱ βάσεις τῆς κοινωνικῆς συμβίωσης ἔχουν διασαλευθεῖ! Ἡ οἰκογένεια βρίσκεται σέ πλήρη διάλυση. Τό μυστήριο τοῦ γάμου διακωμωδεῖται καί ἀπό αὐτό ἀκόμη τό ἴδιο τό Κράτος, τό ὁποῖο πρῶτο αὐτό ἔθεσε τό δυναμίτη τῆς ἀνατινάξεως

του ιεροῦ αὐτοῦ θεσμοῦ στὸν ἀέρα, κατ' ἀρχὴν μὲ τὸ συναινετικό, ἔπειτα μὲ τὸ αὐτόματο διαζύγιο καὶ ἐπ' ἐσχάτων μὲ τὴν καθιέρωση τοῦ συμφώνου τῆς ἐξώγαμης συμβίωσης! Ἡ ἰδέα τῆς **πατρίδας** ἔχει εὐτελισθεῖ καὶ κατασυκοφαντηθεῖ πάλι ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν Πολιτεία, ἢ ὁποῖα κάνει τὸ πᾶν γιὰ τὴν ἐκρίζωση ἀπὸ τίς καρδιές τῶν ἑλληνοπαίδων τῆς ἀγάπης γιὰ τὴν πατρίδα. Ἡ ἔννοια τοῦ πατριώτη εἶναι πλέον ἐπιλήπιμη καὶ ἢ ἐκδήλωση πατριωτικῶν αἰσθημάτων σχεδὸν ἀπαγορευμένη! Περισσότερο ὅμως συκοφαντημένη εἶναι σήμερα ἢ ἰδέα τοῦ **ἔθνους!** «Τὸ ὄμμαον, τὸ ὁμόγλωσσον καὶ τὸ ὁμόθρησκον» τοῦ Ἡροδότου, ὡς ἀναγκαῖα στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς συγκρότησης ἑνὸς λαοῦ, καὶ εἰδικότερα τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀγνοοῦνται συστηματικῶς ἀπὸ τὴν «νέα τάξη πραγμάτων», τὴν ὁποῖα προωθεῖ ἢ παγκοσμιοποίησι.

Συνακόλουθα ἡ ἐθνικὴ μας **ἱστορία** δὲν διαστρεβλώνεται ἀπλῶς, ἀλλὰ ἀπεμπολεῖται ὄχι μόνον ὡς κάτι τὸ περιττό, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιβλαβὲς καὶ ἐπιζήμιον! Ἀλλοιώσαμε ἀδιαμφισβήτητα ἱστορικὰ γεγονότα. Κατασυκοφαντήσαμε τοὺς ἐθνικοὺς μας ἥρωες, κατεξευτελίσαμε ἀσύλληπτες καὶ ἀνεπανάληπτες ἱστορικὲς μνημεῖς, ἀσεβήσαμε ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς φυλῆς μας. Αὐξήσαμε τὸ ἱστορικὸ καὶ ἐθνικὸ μας ἔλλειμμα μὲ ἐγκληματικὸ τρόπο, χωρὶς αἰδῶ καὶ καμμιὰ ἀπολύτως περίσκεψη. Ἀλλὰ καὶ ἡ **πολιτεία**, ὡς θεσμὸς κοινωνικῆς ὀργάνωσης τῶν λαῶν, εἰδικότερα ἢ ἑλληνικὴ, βρίσκεται σὲ πλήρη ἀποσύνθεσι. Στὴν Ἑλλάδα δυστυχῶς ἔχουμε **τεράστιο πολιτικὸ ἀλλὰ καὶ πολιτειακὸ ἔλλειμμα**. Τὸ πολιτικὸ ἔλλειμμα ἀνάγεται στὴν ἄσκηση τῆς πολιτικῆς τέχνης ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν. Σήμερα τόσο ἡ πολιτικὴ, ὅσο καὶ οἱ πολιτικοί, εἶναι πλήρως ἀπαξιωμένοι. Οἱ πολιτικοί μας χρεώνονται στί

χώρα μας μὲ ὅλα γενικῶς τὰ ἑλλείμματα πού τὴ μαστίζουν. Εἶναι οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι ὄχι μόνον τοῦ οικονομικοῦ ἑλλείμματος, τὸ ὁποῖο προκάλεσαν μὲ τὴν ἐγκληματικὴ τους πολιτικὴ, τῆς λεπλασίας καὶ κατασπατάλησις τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἑλλειμμάτων, κυρίως δὲ τοῦ τεράστιου πνευματικοῦ ἑλλείμματος. Αὐτοὶ ὀδήγησαν τὸν λαὸ στὴν πλήρη ἀποπνευματοποίησίν του. Αὐτοὶ εὐτέλισαν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα. Αὐτοὶ ἀπαγόρευσαν τὴν ἀναφορὰ μας στὸ ἔθνος μας. Αὐτοὶ ὑπέθαλψαν καὶ ἀνέχθησαν τὴ διαστρέβλωσι τῆς ἱστορίας μας. Αὐτοὶ μὲ τὴ σκόπιμη ἀνοχί τους, γιὰ ψηφοθηρικοὺς λόγους, ἀσεβήσαν ἐπὶ τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδας καὶ τῆς πίστεως μας συμβόλων, τῆς σημαίας μας, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, τῶν ὁποίων ἀνέχθησαν, ὅπου δὲν ἐπέβαλαν, τὴν ἀποκαθίλωσι. Αὐτοὶ ἀφήρσαν ἀπὸ τὰ σχολεῖα μας τὸ μάθημα τῶν Ἐθροσκευτικῶν. Αὐτοὶ ἐπέδραμον κατὰ τῆς οἰκογένειας, κατὰ τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τῆς παιδείας μας. Αὐτοὶ ἀσελοῦν καθημερινῶς ἐπὶ τῆς γλώσσας μας, μὲ τὴν περιθωριοποίησι τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ τὴν ὑποτίμησι τῶν ἐν γένει ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν. Αὐτοὶ ἐχάλκευσαν τὰ οικονομικά καὶ πνευματικά δεσμά τοῦ λαοῦ μας, δικαιώνοντας πλήρως τὸν μέγα ἐκείνον Παπαδιαμάντη, ὁ ὁποῖος γενεαλογεῖ τὴν πολιτικὴ εὐθέως ἀπὸ τὴ ... ληστεία!

Ἐκτός ἀπὸ τὸ πολιτικὸ ὑπάρχει δυστυχῶς καὶ τὸ πολιτειακὸ ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖο ἀνάγεται στὸν πυρήνα τῆς πολιτείας μας καὶ εἰδικότερα στὴ συνταγματικὴ τῆς τάξης! Σήμερα δυστυχῶς ὑπάρχει στὴν Ἑλλάδα τεράστιο συνταγματικὸ ἔλλειμμα, μὲ τὴν ἔννοια τῆς καθημερινῆς παραβίασις τοῦ ἐθνικοῦ μας Συντάγματος. Τὰ τελευταῖα δυὸ χρόνια οἱ παραβιάσεις τοῦ ἐθνικοῦ μας Συντάγματος εἶναι τόσες πολλές,

ὥστε εὐλόγως διερωτᾶται κανείς ἂν ὑπάρχει πλέον Σύνταγμα σ' αὐτή τή χώρα. Οἱ παραβιάσεις αὐτές προέρχονται ὅλες δυστυχῶς ἀπό τό ἴδιο τό Κράτος, τό ὁποῖο ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ἡ ἐγγυητής τῆς τηρήσεως τοῦ Συντάγματος. Τό Κράτος ἀνέχθηκε τήν ὑποτίμηση καί περιθωριοποίηση τοῦ ἐθνικοῦ μας Συντάγματος μέ τήν ἀναγνώριση τῆς ὑπεροχῆς καί ἐπικρατίσεως ἔναντι ὅλων τῶν διατάξεων αὐτοῦ ὅλων συλλήβδην τῶν «ὀδηγιῶν» τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Τό ἑλληνικό Κράτος δέν ἀντιτάχθηκε στήν ψήφιση τοῦ κοινῶν εὐρωπαϊκοῦ συντάγματος, μέ τό ὁποῖο θά ἐπύρρατο ἡ πλήρης κατάλυση τῆς ἐθνικῆς μας συνταγματικῆς τάξης, μέ ὅ,τι σημαίνει αὐτό γενικότερα εἰδικῶς δέ μέ τήν κατάργηση κατ' οὐσίαν τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας, τήν ὁποία εὐτυχῶς ἀποφύγαμε χάρις στήν σθεναρή ἀντίσταση ὀρισμένων ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, οἱ ὁποῖες κατεψήφισαν τήν καθιέρωση τοῦ ὑποουλῶν κοινῶν εὐρωπαϊκοῦ συντάγματος. Τό ἐθνικό μας Σύνταγμα ὁμως ὑπέστη καίριο πλήγμα μέ τήν κατάργηση τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας, τήν ὁποία ἐκεῖνο ἀναγνώριζε στό ἄρθρο πρῶτο, ἡ ὁποία συντελέσθηκε σχεδόν μέ πρᾶξικοπηματικό τρόπο μέ τήν ἔνταξη τῆς χώρας μας στό Δ.Ν.Τ. καί τήν ὑπογραφή τῶν δυό «μνημονίων». Σήμερα ὑπό τήν ἰσχὺ τῶν δυό αὐτῶν «κατακτητικῶν» μνημονίων κανένας Ἑλληνας δέν μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι θεμέλιο τοῦ πολιτεύματος μας εἶναι ἡ λαϊκή κυριαρχία. Ποιός Ἑλληνας στ' ἀλήθεια πιστεύει πλέον ὅτι στή χώρα αὐτή ὅλες οἱ ἐξουσίες πηγάζουν ἀπό τό λαό, ὅπως ὀρίζει τό ἄρθρο πρῶτο τοῦ Συντάγματος μας;

Σήμερα οἱ Ἕλληνες ἔχουν τήν αἴσθησιση ὅτι βρίσκονται κάτω ἀπό μιά **στυγνή «κοινοβουλευτική δικτατορία»**, ἡ ὁποία ἀναλγήτως ἀσελεγεῖ σέ βάρος τοῦ δημο-

κρατικοῦ μας πολιτεύματος. Διότι ποιά δικτατορική κυβέρνηση θά τολμοῦσε νά λάβει μέσα σέ δυό μόνο χρόνια τόσα πολλὰ ἀντιδημοκρατικά καί αὐτόχρονα ἀντιλαϊκά μέτρα, ὅσα ἔλαβε τά δυό τελευταῖα ἔτη ἡ κοινοβουλευτική μας κυβέρνηση, τά ὁποῖα, ὅλα ἀνεξαιρέτως, ἔρχονται σέ εὐθεία ἀντίθεση μέ ρητές ὅσο καί σαφεῖς διατάξεις τοῦ Συντάγματος; Πρὸς ἐπιβεβαίωση ὅλων αὐτῶν ἀναφέρουμε τά γνωστά σέ ὅλους μας ἀντικοινωνικά, ἀντιδημοκρατικά, ἀντιοικονομικά καί ἀντιατομικά καί ἀπάνθρωπα μέτρα τῆς τελευταίας διετίας, ὅπως τή λεηλασία τῶν μισθῶν καί συντάξεων, τήν κατάργηση τῶν στοιχειωδῶν ἐργασιακῶν καί ἀσφαλιστικῶν δικαιωμάτων, τήν ἀνελέπτη φορολογική ἐπιδρομή, κυρίως σέ βάρος τῶν κατώτερων οἰκονομικῶν τάξεων, τίς ἀθρόες ἀπολύσεις ἐργαζομένων στό Δημόσιο, καί ὅλα αὐτά, τί στιγμή πού τό ἐθνικό μας Σύνταγμα προστατεύει τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἀτόμου καί ὡς μέλους τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου (ἄρθρο 25), ὑποχρεώνει τό Κράτος νά προστατεύει τήν ἐργασία ὡς δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου καί νά μεριμνᾷ γιά τή δημιουργία συνθηκῶν ἀπασχόλησης (ἄρθρο 22, παρ. 1), ἐπιβάλλει τήν τήρηση τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνάλογης φορολόγησις ὅλων τῶν Ἑλλήνων καί ὄχι μόνο τῶν μισθωτῶν καί συνταξιούχων (ἄρθρο 4, παρ. 1 καί 5).

Ὅλα αὐτά ἀποδεικνύουν δυστυχῶς ὅτι **ἡ Ἑλλάδα βρίσκεται κάτω ἀπό ἕνα ἀσφυκτικό κλοιό ἐλλειμμάτων**, τά ὁποῖα τήν ἀπειλοῦν πλέον μέ ὀλοκληρωτική καταστροφή! **Καιρός «ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι»**. Ἦλθε ἡ ὥρα τῆς ἀποτίναξης τοῦ ἐπονεϊδιστοῦ αὐτοῦ ζυγοῦ.

Ἕλληνες, γρηγορεῖτε. Σᾶς καλεῖ τό πεπρωμένο σας, ἡ ἱστορία σας, τό ἐθνικό σας φιλότιμο σέ ἀγῶνα ὁμοιο ἐκεῖνου τοῦ ἡρωϊκοῦ καί ἀθάνατου εἰκοσιένα. Μή

ξεχνᾶτε πὼς εἶστε ἀπόγονοι ἡρώων καὶ ἁγίων, κληρονόμοι τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ δὲν σᾶς πρέπει ἢ μοιρολατρική ὑποταγή στό σύγχρονο ξενικό ζυγό. **Σπάστε τὰ δεσμά πού σᾶς ἐχάλκευσαν οἱ ξένοι καὶ σᾶς φόρεσαν οἱ ντόπιοι ὑπηρέτες τους.** Σᾶς φωνάζουν ἀπό τὰ πεδία τῶν μαχῶν τῆς ἀρχαιότητας, τοῦ ἐνδόξου Βυζαντίου, τοῦ ἀθάνατου εἰκοσιένα καὶ τοῦ σύγχρονου Ἑλληνισμοῦ, ὁ Μιλτιάδης ἀπό τό Μαραθῶνα, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀπό τή Σαλαμίνα, ὁ Λεωνίδας ἀπό τίς Θερμοπύλες, ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ἀπό τὰ τείχη τῆς Βασιλεύουσας, ὁ Κολοκοτρώνης ἀπό τὰ Δερβενάκια, ὁ Διάκος ἀπό τήν Ἀλαμάννα, ὁ Παπαφλέσσας ἀπό τό Μανιάκι, ὁ Παῦλος Μελάς ἀπό τή Μακεδονία, ὁ Γρηγόριος Αὐξεντίου ἀπό τή μαρτυρική Κύπρο, οἱ μάρτυρες τοῦ ἔθνους καὶ οἱ ἅγιοι τῆς πίστεώς μας ἀπό ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, σᾶς φωνάζουν καὶ σᾶς

ἐκλιπαροῦν νά τοὺς ἀκολουθήσετε στό δρόμο τῆς θυσίας ὑπὲρ τῆς φιλότατης μας πατρίδος, τῆς ἀθάνατης Ἑλλάδος.

Σᾶς καλοῦν ἀκόμη οἱ μεγάλοι ὑπηρέτες καὶ μύστες τοῦ ἀθάνατου ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὁ Ὅμηρος, ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Θουκυδίδης, ὁ Ξενοφῶν, ὁ Θαλῆς ὁ Μιλῆσιος, ὁ Ἡράκλειτος, ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Σολωμός, ὁ Παλαμᾶς, ὁ Σεφέρης, ὁ Ἐλύτης, ὁ Παπαδιαμάντης. Σᾶς καλεῖ σύμπας ὁ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἑλληνισμός σ' ἓνα ἑλληνικό προσκλητήριο ἀγώνα καὶ νίκης ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ὅσοι πιστοί, προσέλθετε! Δὲν πρόκειται γιὰ συννηθισμένο ἐθνικιστικό ντελίριο, ἀλλὰ γιὰ γνήσιο ἐθνικό ξεσηκωμό! Γιὰ ἐθνικό ξεσηκωμό πού μᾶς ἐπιβάλλει ὁ ἐθνικός συνταγματικός νομοθέτης μέ τό ἄρθρο 120 §§ 2 καὶ 4 τοῦ Συντάγματός μας, στό ὁποῖο ὀφείλουμε ὡς Ἑλληνες ὑποταγή καὶ ὑπακοή.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ Η ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΜΟΝΟ ΣΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Ἡ Παρακαταθήκη ἀποστέλλεται ὀνομαστικῶς σέ 5.300 περίπου παραλήπτες. Ἄλλα 2.500 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ διανέμονται μέσῳ φιλικῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν καὶ φυσικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα προσφέρονται καὶ βοηθοῦν ἐθελοντικά.

Στό προηγούμενο τεύχος παρακαλέσαμε νά μᾶς γνωστοποιήσετε, ἂν ἐπιθυμεῖτε νά συνεχίσετε νά λαμβάνετε τό περιοδικό. Ζήτημα εἶναι ἐάν ἀπό τοὺς 5.300 μᾶς ἀπίντησαν 30 (τριάντα) ἄνθρωποι γιὰ νά ποῦν εἴτε ὅτι ἐπιθυμοῦν νά συνεχισθεῖ ἡ ἀποστολή, εἴτε ὅτι ζητοῦν νά διαγραφοῦν γιὰ διαφόρους λόγους.

Ἄν ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπό τοὺς 5.300 παραλήπτες οἱ περίπου 4.000 δὲν ἔχουν καταβάλει συνδρομή ἀπό τό ξεκίνημα τοῦ περιοδικοῦ, ἐδῶ καὶ 16 χρόνια (!), καταλαβαίνετε τό μέγεθος τοῦ προβλήματος. Μακάρι νά μπορούσαμε νά τό στέλνουμε σέ ὅλους δωρεάν, ἀλλά δυστυχῶς δὲν γίνεται πλέον. Ἡ Παρακαταθήκη ἔχει ἤδη ἓνα οικονομικό ἄνοιγμα (χρέος), τό ὁποῖο προσπαθεῖ νά καλύψει. Δὲν ἔχουμε ἐπιχορηγήσεις, παρὰ μόνο τήν οικονομική ἐνίσχυση τῶν ἀνθρώπων πού ἐκτιμοῦν τήν προσπάθειά μας καὶ συγχρόνως ἔχουν καὶ τήν οικονομική δυνατότητα νά στέλνουν τό ποσό τῶν 10 € τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς.

Συνεπῶς, ἀπό τό ἐπόμενο τεύχος (τό τεύχος 100, Ἰαν. - Φεβρ. 2015) εἴμαστε ἀναγκασμένοι, γιὰ λόγους οικονομικούς, νά περιορίσουμε τήν ἀποστολή μόνον σέ ὄσους θά εἶναι τακτοποιημένα ἢ συνδρομή τους.

ΠΑΠΑΣ, Η ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΕΝΣΑΡΚΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ*
 του Γέροντος Γαβριήλ από τό Ἱερό Κουτλουμουσιανό Κελλίον
 του Ὁσίου Χριστοδούλου του ἐν Πάτμῳ

Ἐρώτηση: Γέροντα, ὁ Πάπας τί εἶναι τελικά; Τί ἰσχύει γι' αὐτὸν σύμφωνα με τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας;

Ἀπάντηση: Ὁ Πάπας εἶναι ἀρχηγέτης τῶν αἱρέσεων καὶ Πρῦτανις τῶν αἱρετικῶν διδασκαλιῶν.

Πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρες.

Ὁ μεγαλύτερος ἀρχιαιρεσιάρχης καὶ παναιρεσιάρχης ὄλων τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἐποχῶν.

Ἐπινοητής τῶν μὴ ὀρθοδόξων δογμάτων ἐπιδεξιότατος.

Ἐφευρέτης τῆς διαστροφῆς τῆς ἀλήθειας ἱκανότατος.

Μέγιστος καινοτόμος καὶ μεταρρυθμιστής τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν παραδόσεων.

Ἀρχηγὸς καὶ θεμελιωτὴς τῶν παντοίων κακοδοξιῶν.

Νοθευτὴς τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας τὸ παντάπαν ἀσυναγώνιστος.

Νοθευτὴς τῶν ὀρθῶν δογμάτων πάντη ἀμίμητος.

Διαστροφεὺς τῆς ὑγαινούσης διδασκαλίας παντάπασιν ἀπαράβλητος.

Ὁ Πάπας εἶναι ἡ τελεία προσωποποίησης τῆς πλάνης καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐνσάρκωσις τῆς αἱρέσεως.

Ἄριστος ἰθνητὴρ τῆς διαβρώσεως καὶ ἀλλοτριώσεως τῆς ἀληθείας.

Εἰσηγητὴς καὶ πρωταγωνιστὴς τῶν ἀντικανονικῶν καὶ ἀντιπαραδοσιακῶν πρωτοβουλιῶν ὀλωσδιόλου ἀσύμβλητος.

Ὑπατος καταλύτης καὶ περιφρονητὴς τῶν Ἀποστολικῶν Κανόνων καὶ τῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν συνόδων.

Διαιρέτης καὶ καταστροφεὺς τοῦ ἄνωθεν ὕφαντοῦ χιτῶνος τῆς Ἐκκλησίας τὸ παράπαν ἀπαράμιλλος.

Πλήρης ἐωσφορικοῦ καὶ ἄκρατου ἐγωισμοῦ, ἀφοῦ ἀνακηρύττει τὸν ἑαυτό του ἀλάθρητο καὶ τὸν τοποθετεῖ ἐπάνω ἀπὸ τίς Τοπικὲς καὶ Οἰκουμενικὲς Συνόδους.

Ὁξυνούστατος εὐρετὴς τῶν καινοτομιῶν καὶ τῶν ἡμαρτημένων διδασκαλιῶν.

Εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας ἄσπονδος, καὶ φίλος τοῦ διαβόλου παμφίλτατος.

Φορεὺς μονώτατος τῶν αἱρετικῶν φρονημάτων καὶ κακοδοξιῶν.

Καινοτόμος καὶ μεταρρυθμιστής τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν Παραδόσεων ποὺ δὲν ἔχει ἰσάμιλλό του εἰς τὴν ἀνθρωπίνη καθόλου ἱστορία.

Ἔργον μοναδικὸν καὶ ἀποκλειστικὸν τοῦ Πάπα εἶναι αἱ παντοῖαι καινοτομίαι καὶ κακοδοξίαι ποὺ εἰσήγαγε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸ νὰ μὴν ἀκολουθεῖ τὰ δόγματα τῶν Ἀποστόλων, τῶν Διδασκάλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

* Παραθέτουμε ἀπόσπασμα εὐρυτέρας συνεντεύξεως, ποὺ ἔδωσε στίς 18 Νοεμβρίου 2014 ὁ γνωστός Ἁγιορείτης Γέροντας Γαβριήλ στὴν Πυλαία Θεσσαλονίκης, ὅπου ἐφιλοξενεῖτο ἀναρρωνύων κατόπιν ἐγχειρήσεως. Ὅλη ἡ συνέντευξη ἔχει ὡς θέμα τὸν Πάπα καὶ τὸν παπισμὸ. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ μὲ παρηρησία λέγουν τὴν ἀλήθεια, ἀκόμη καὶ ἐνώπιον βασιλέων καὶ τυράννων, ὅπως διαβάσουμε στὰ συναξάρια. Ὁμιλοῦν μὲ πόνον καὶ ἀγάπη, χωρὶς φόβον, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πάθος. Ὁλόκληρη ἡ συνέντευξη θὰ ἐκδοθεῖ ἀπὸ τίς ἐκδόσεις «Ὀρθόδοξος Κυψέλη» σὲ ξεχωριστό τεῦχος.

Είσηγητής πολύτροπος τῶν μυρίων καινοτομιῶν εἰς τὴν πίστιν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Πρωτοστατεῖ εἰς πᾶν κακὸν καὶ ὀλέθριον διὰ σύνολον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κατὰ τὴν διδασκαλία τῶν Πατέρων μας ὁ Πάπας εἶναι ψευδόχριστος καὶ ἀντίχριστος, ὁ μεγαλύτερος αἰρετικὸς ὅλων τῶν αἰώνων καὶ τῶν ἐποχῶν.

Ὅτι ἦταν οἱ ἀρειανοὶ τὸν 4ο αἰῶνα εἶναι καὶ τώρα οἱ παπικοί.

Ὁ γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους σύγχρονους πολέμιους τοῦ παπισμοῦ καὶ τῶν παπολατρῶν,

ἔλεγε πὼς ὁ παπισμὸς εἶναι πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ φλογερὸς ἰσαπόστολος καὶ ἐθνομάρτυρας κήρυττε «Τὸν Πάπα νὰ καταρᾶσθε, διότι αὐτὸς θὰ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ» (90ῆ Προφητεία).

Ὁ ὁσῖος Ἰουστίνος Πόποβιτς, αὐτὸς ὁ μέγας σύγχρονος Σέρβος ἅγιος, μᾶς δίδαξε πὼς «Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑπάρχουν τρεῖς κυρίως πτώσεις: Τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Πάπα» (Βλ. βιβλίον τοῦ Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ἢ ΣΧΟΛΙΑ

Βαρυσήμαντο θεολογικὸ κείμενο μέ τίτλο «Ἡ νέα ἐκκλησιολογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου». Συλλογὴ ὑπογραφῶν.

Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν σκανδαλώδη ἐπίσκεψιν τοῦ αἰρεσιάρχου πάπα στό Φανάρι στίς 30 Νοεμβρίου 2014 ἐκυκλοφορήθη βαρυσήμαντο πραγματικὰ θεολογικὸ κείμενο - κριτικὴ τῶν οἰκουμενιστικῶν ἀνοιγμάτων τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου μέ τίτλο «Ἡ νέα ἐκκλησιολογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου». Τά ἐπαίσχυντα αὐτά ἀνοίγματα καὶ ἡ κατεδάφιση τῶν ἱερῶν κανόνων, ἀρχισαν, ὡς γνωστόν, ἐνωρίτερα καὶ κυρίως ἐπὶ πατριάρχου Ἀθιναγόρα. Ὁλοκληρώνονται ὁμως καὶ λαμβάνουν σαφῶς τὴν μορφή μᾶς παρεκκλίνουσας «νέας ἐκκλησιολογίας» ἐπὶ πατριαρχείας Βαρθολομαίου.

Τό πολὺ σοβαρὸ καὶ ἀπόλυτα τεκμηριωμένο κείμενο, πού κονιορτοποιεῖ τὴν καινοφανῆ καὶ ἀσύμβατην μέ τὴν Ὁρθόδοξην παράδοσιν «Νέα Ἐκκλησιολογία»

ὑπογράφουν ἕξ ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας, ὁ Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὁ Γλυφάδας κ. Παῦλος, ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς, ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἰερεμίας, ὁ Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ. Ὑπογράφουν ἐπίσης Καθηγητὲς Πανεπιστημίου, Καθηγούμενοι Ἱερῶν Μονῶν ἐντός καὶ ἐκτός τοῦ Ἁγίου Ὁρους, κληρικοί, μοναχοί, μοναχές καὶ πιστοὶ λαϊκοὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. **Ἡ συλλογὴ ὑπογραφῶν συνεχίζεται.** Ὅσοι ἐπιθυμοῦν καλοῦνται νὰ προσυπογράψουν τὸ κείμενο γνωστοποιώντας τὸ ὀνοματεπώνυμο, τὴν ιδιότητα καὶ τὸν τόπον κατοικίας τους **στὴ διεύθυνση: Περιοδικὸ Θεοδρομία, Τσιμισκῆ 128, 546 21 Θεσσαλονίκη καὶ synaxisorthkm@gmail.com**

Ἡ ἀπαράδεκτη καὶ καταδικαστέα νέα ἐκκλησιολογία εἶναι ἡ ἐκκλησιολογία τῆς διευρυμένης καὶ διηρημένης Ἐκκλησίας,

ὅπως ὀνομάζεται. Δηλαδή, ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, πού ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, δέν ταυτίζεται μέ τήν Ὁρθόδοξο, ἀλλ' εἶναι μία «διευρυμένη Ἐκκλησία», στήν ὁποία ἀνήκουν ὅσοι ἔχουν λάβει χριστιανικό βάπτισμα, ἄρα καί παπικοί, προτεστάντες, μονοφυσίτες καί δέν ξέρουμε ποιοί ἄλλοι. Συνεπῶς ἡ Νέα Ἐκκλησιολογία ἀναγνωρίζει στούς αἵρετικούς κανονική ἱερωσύνη, ἀποστολική διαδοχή καί ἔγκυρα μυστήρια.

Ἡ ἄλλη πλάνη τῆς Νέας Ἐκκλησιολογίας, ἡ θεωρία τῆς διηρημένης Ἐκκλησίας, δέχεται ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔμεινε λειψή καί φτώχυνε μετά τήν ἀποκοπή ἀπό αὐτή τῶν αἵρετικῶν.

Τό κείμενο, πού ὑπογράφουν οἱ ἔξι Μητροπολίτες καί οἱ ὑπόλοιποι πού ἀναφέραμε, τελειώνει μέ τά ἑξῆς λόγια:

«Εὐχόμεθα, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος νά ἀναλογισθεῖ τή μεγίστη εὐθύνη του ἔναντι ἐκείνων τούς ὁποίους ὀδηγεῖ στήν πλάνη καί τήν ἀπογύμνωσιν τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τόν «χιτῶνα τῆς ἀληθείας, τόν ὑφαντόν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας». Τίποτε ἀπό τά ὀρθόδοξα δόγματα δέν θά ἐκπέσει ποτέ. Τίποτε δέν θά μεταβληθεῖ ποτέ. Καί ποτέ δέν θά προστεθεῖ καμμία ἀπόφαση νέα πού νά ἀλλοιώνει τίς παλαιές. Δογματική ἐξέλιξις δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξει καμμία, κανενός εἴδους.

“Ὁ δέ ταρασσῶν ὑμᾶς βαστάσει τό κριμα, ὅστις ἂν ᾗ”

Σημ. «Π» 1. Ὁλόκληρο τό κείμενο ἔναντιόν τῆς «Νέας Ἐκκλησιολογίας» εἶναι ἀνηρητημένο στό διαδίκτυο, ὅπως καί τά ὀνόματα ὅσων ὑπογράφουν.

Σημ. «Π» 2. Δυστυχῶς ὁ Οἶκ. Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος σάν νά μὴν ἄκουσε τίποτε, πραγματοποίησε στίς 30 Νοεμβρίου 2014 τή συνάντησή του μέ τόν

πάπα στό Φανάρι (βλ. σχόλιό μας στή σελίδα 7).

Μνημειῶδες ὁμολογιακό περιοδικό «Ἅγιον Ὅρος. Διαχρονική μαρτυρία στούς ἀγῶνες ὑπέρ τῆς Πίστεως».

Κρατοῦμε στά χέρια μας τήν ὁμολογιακή ἔκδοσιν μέ τίτλο: «Ἅγιον Ὅρος. Διαχρονική μαρτυρία στούς ἀγῶνες ὑπέρ τῆς Πίστεως».

Εἶναι ἓνα ὀλόκληρο βιβλίον 130 σελίδων σέ μορφή περιοδικοῦ καί σέ μέγεθος Α4. Οἱ Ἁγιορεῖτες Πατέρες, πού τό ἐκδίδουν καί τό προσυπογράφουν εἶναι μέχρι στιγμῆς πάνω ἀπό διακόσιοι, μεταξύ αὐτῶν καί οἱ καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ζωγράφου Ἀρχιμανδρίτης Ἀμβρόσιος καί Καρακάλλου Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος, ὁ γνωστός Γέροντας Γαβριήλ τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου Ὁσίου Χριστοδοῦλου κοντά στήν Παναγούδα τοῦ Γέροντος Παΐσιου, οἱ Πατέρες τῆς Παναγούδας καί ἄλλοι πολλοί. **Ὅσοι Ἁγιορεῖτες συμφωνοῦν, μποροῦν νά προσυπογράψουν τό περιοδικό,** ἐπικοινωνώντας μέ τήν διεύθυνση: «Ἁγιορεῖτες Πατέρες», ΤΚ 630 86 Καρυαί, Ἅγιον Ὅρος, Τ.Θ. 76. Ἀπό ἐκεῖ οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν καί νά προμηθεύονται ἀντίτυπα τοῦ περιοδικοῦ, τό ὁποῖο πρέπει νά μπεῖ σέ κάθε σπίτι.

Τό περιοδικό φέρει στό φῶς παλαιότερα κείμενα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί ἐπωνύμων Ἁγιορειτῶν, τά ὁποῖα κείμενα ἐκφράζουν τή διαχρονική μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Ὁρους στούς ἀγῶνες ὑπέρ τῆς πίστεως. Ἡ ὁμολογιακή ἐκείνη μαρτυρία τοῦ προσφάτου παρελθόντος φαίνεται ἀκόμη πιό ἔντονα, καθὼς σήμερα πολλοί προβληματιζόμεστε καί θλιβόμεστε μέ τήν τωρινή ἀπουσία καί σιωπή τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Τό περιοδικό εἶναι μιά πλούσια καί κα-

λαίσθητη έκδοση. Περιλαμβάνει σπουδαία κείμενα και πλήθος φωτογραφιών υψηλής αναλύσεως και ποιότητας. Ός γνωστόν, σύμφωνα με την κινεζική παροιμία «Μία φωτογραφία, όσο χίλιες λέξεις».

Παραθέτουμε ένα μικρό απόσπασμα, όπου οι Άγιορείτες εξηγούν τους λόγους πού τους ώθησαν να πραγματοποιήσουν αυτή την έκδοση:

«Εμείς οι υπογράφωντες, ως απλοί άγιορείτες, επαναλαμβάνουμε αυτά πού διεκήρυξε η Ιερά Κοινότης τόν Ιανουάριο του 2007 μετά την επίσκεψη του Πάπα στο Φανάρι και την συμμετοχή του στην πατριαρχική λειτουργία και την επίσκεψη του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου στο Βατικανό: “Επιθυμούμε οι Άγιορείται και αγωνιζόμεθα διά βίου να φυλάξωμε την παρακαταθήκη των Αγίων Πατέρων μας. Περιφρουρούμε ως κόρην οφθαλμού την δογματική μας συνείδηση. Φοβούμεθα να σιωπήσωμεν, όσάκις τίθενται ζητήματα πού άφορούν στην πα-

ρακαταθήκη των Πατέρων” (Ανακοίνωση Ιερῆς Κοινότητος Άγίου Όρους Ο.Τ. αρ. φ. 1671, 5-1-2007)

»“Φοβούμεθα να σιωπήσωμε” και σήμερα, όταν βλέπουμε όλα όσα οι προγενέστεροί μας άγιορείτες μοναχοί με όμολογιακό φρόνημα και παρηγοσία άπεστρέφοντο και κατεδίκάζαν, όχι μόνον να επαναλαμβάνονται, αλλά να έχουν πλέον παγιωθεί ως εκκλησιαστικό έθος και κρατούσα αντίληψη.

»“Φοβούμεθα να σιωπήσωμε” και εμείς σήμερα συμεριζόμενοι την διαπίστωση του άρχιμ. Βασιλείου Γοντικάκη, όταν ως ήγούμενος τότε τῆς Ιερῆς Μονῆς Σταυρονικήτα διέκοψε, μαζί και με την συντριπτική πλειοψηφία των άγιορειτών, τό μνημόσυνο του Πατριάρχη Αθιναγόρα: “επαύσαμεν τό μνημόσυνον, αισθανθέντες ότι εξέλιπε πᾶν περιθώριον άνοχῆς ἢ προθεσμία άναμονῆς”. (Ο.Τ. αρ. φ. 142, 15-6-1971).

»“Φοβούμεθα να σιωπήσωμε”, όταν

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Γιά την άποστολή τῆς συνδρομῆς σας (έσωτερικού 10 €, έξωτερικού 30 € και Κύπρου 15 €) μπορείτε να χρησιμοποιήσετε την ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης έτησίως), η όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή να καταθέσετε χρήματα σέ έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, πού αναγράφονται κατωτέρω:

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 και

Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στην Παρακαταθήκη, άγνοήστε την ταχυπληρωμή, πού θα βρείτε για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Η άποστολή των άποδείξεων σέ όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλούμε στό έντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς να γράφετε καθαρά στή θέση «Άποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στην έτικέτα τῆς Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε εμείς στην έτικέτα στον φάκελο τῆς Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στην ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε επίσης να γράφετε τό τηλέφωνό σας.

βλέπουμε νά ἔλλοχεύει ὁ κίνδυνος ἀκραίων ἀντιδράσεων καί διχοστασιῶν, πού γεννᾶ ἡ ἔλλειψη νηφάλιων, θεολογικῶν καί ἐμπεριστατωμένων τοποθετήσεων, ὅπως αὐτές πού πάντοτε ἔκανε τό Ἅγιον Ὅρος».

Ἡ Παρακαταθήκη συγχαίρει ταπεινῶς τούς συντελεστές τῆς ἐκδόσεως τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ περιοδικοῦ. Εὔγε στους Ἁγιορεῖτες, πού ἐξέφρασαν τή διαχρονική συνείδηση καί μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Ὅρους.

Ὁ πάπας στό Φανάρι. Στόχος ἡ ἄλωση καί ὁ ἐξουνιτισμός τῆς Ὁρθοδοξίας.

Χαρές καί πανηγύρια ἀπό τούς μπερδεμένους οἰκουμενιστές. Θλίψη, ὀδύνη καί προσευχή ἀπό τούς Ὁρθοδόξους γιά τή νέα πτώση τῶν οἰκουμενιστῶν στίς 30 Νοεμβρίου 2014. Ὁ λόγος γιά τήν ἐπίσκεψη τοῦ πάπα στό Φανάρι κατά τήν λεγομένη θρονική ἑορτή τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀντί γιά ἄλλο σχολιασμό τῶν γενομένων κατά τήν ἐπίσκεψη αὐτή οἰκουμενιστικῶν ἀσχημιῶν, παραθέτουμε ἀπό τό περιοδικό τῶν Ἁγιορειτῶν μέ τίτλο «Ἅγιον Ὅρος. Διαχρονική μαρτυρία στους ἀγῶνες ὑπέρ τῆς Πίστεως» τά παρακάτω:

«Γιά μία ἀκόμη φορά ἐπαναλήφθηκαν τά ἴδια θλιβερά γεγονότα ἐνταγμένα στό ἴδιο καί πάλι σκηνικό τῆς ἐπικοινωνιακῆς τακτικῆς, τοῦ ἐντυπωσιασμοῦ, τῆς ἐπιβολῆς τῆς εἰκόνας καί πρωτίστως τῆς ἐπιβολῆς τετελεσμένων. Ἐπιχειρεῖται δηλαδή νά ἐπιβληθεῖ μέ τεχνητό τρόπο ἡ ἐντύπωση ὅτι δέν μᾶς χωρίζει τίποτε μέ τούς παπικούς καί ὅτι δέν ὑπάρχει κανένα ἐμπόδιο γιά τήν πλήρη κοινωνία καί ἐνότητα μαζί τους.

» Γιά τόν λόγο αὐτό καί πραγματοποιήθηκε καί πάλι κατά τήν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας στόν πάνσεπτο

πατριαρχικό ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὁ “λειτουργικός ἀσπασμός τῆς ἀγάπης” σέ κορυφαία στιγμή τῆς ὀρθοδόξου λατρείας, τήν ὥρα πού οἱ ὀρθόδοξοι ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς πού λαμβάνουν μέρος στήν Θεία Λειτουργία ὁμολογοῦν τήν κοινή πίστη τους στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό καί ἀνταλλάσσουν τόν ἀσπασμό, ἀφοῦ πρῶτα ἀσπασθοῦν τά Τίμια δῶρα πού μόλις ἔχουν ἐναποτεθεῖ ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ἐκείνη τήν ἱερή στιγμή, λίγο πρὶν τήν εὐχή τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐξῆλθε τοῦ ἱεροῦ βήματος καί κατευθύνθηκε πρὸς τό ἀντίθρονο, ὅπου βρισκόταν ὁ Πάπας καί ἀντάλλαξαν τόν “λειτουργικό ἀσπασμό τῆς ἀγάπης”, γιά νά ὑποδηλώσουν τήν ψευδοερότητα στήν πίστη μεταξύ ὀρθοδόξων καί παπικῶν.

» Ἐπαναλήφθηκαν, ἐπίσης, καί πάλι συμπροσευχές καί “κοινή εὐλογία” τοῦ Πάπα πρὸς τό ὀρθόδοξο πλήρωμα, ἀπαγγελία τοῦ Πάτερ ἡμῶν ἀπό τόν Πάπα, στόν ὅποιο ἐψάλη καί πολυχρόνιο. Ἐπαναλήφθηκε, ἐπίσης, ἐκ μέρους τοῦ κ. Βαρθολομαίου ἡ ἀναγνώριση τοῦ Πάπα ὡς κανονικοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης καί τοῦ Βατικανοῦ ὡς κανονικῆς Ἐκκλησίας.

» Δρομολογεῖται, ἔτσι, κατά τέτοιο τρόπο ἡ ὑπόθεση τῆς περιφημῆς “ἐνώσεως”, ὥστε αὐτή νά καταλήξει νά ἐπιβληθεῖ ἀπό τήν “φυσική ροή” τῶν πραγμάτων πού προσυμφωνημένα ὀδηγοῦνται πρὸς τά ἐκεῖ. Αὐτή ἡ ψευδοένωση ἐπιχειρεῖται νά ἐπιβληθεῖ ὡς μία εἰκονική πραγματικότητα, παρά ὡς μιά ἀληθινή κατάσταση.

» Ἐνα γεγονός, πού ἐπίσης ἐπιβεβαιώθηκε ἀπό τήν τελευταία ἐπίσκεψη τοῦ πάπα στό Φανάρι, εἶναι ἡ ἐπιβολή τῶν θέσεων τοῦ Βατικανοῦ στήν προσέγγιση μέ τούς ὀρθοδόξους καί τήν ἐπιζητούμενη ἔνωση. Παρά τήν ἄριστη ἐπικοινωνιακή τακτική τοῦ νέου Πάπα, παρά τήν ἀπλότητα καί τόν αὐθορμητισμό πού ἐκδηλώνει

πρός τὰ ἔξω, παρά τίς κινήσεις ἐντυπωσιασμοῦ, τὰ χειροφιλήματα καί τίς βαθειές ὑποκλίσεις πρὸς τόν κ. Βαρθολομαῖο, ἡ στόχευση τοῦ Βατικανοῦ ἔναντι τῶν ὀρθοδόξων παραμένει πάντοτε ἡ ἴδια. Καί ἡ στόχευση αὐτή, ὅπως διεξοδικά ἀναπτύξαμε στό παρόν τεῦχος, εἶναι ἡ ἐπιβολή στόν διάλογο τῶν ἀποφάσεων τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου, καθὼς καί μίας ἐνώσεως οὐνιτικοῦ τύπου, πού θά ὑπερπηδᾷ δογματικές διαφορές στή πλαίσια τῆς “νομίμου ποικιλότητος”».

Σημ. «Π» Τό σχόλιο τῶν Ἀγιορειτῶν τά λέγει ὅλα. Ἐμεῖς μόνο νά συμπληρώσουμε ὅτι τῆς ἐπισκέψεως καί τῶν ἐναγκαλισμῶν πάπα καί Πατριάρχου στό Φανάρι εἶχαν προηγηθεῖ τήν προηγούμενη μέρα ἐναγκαλισμοί καί συμπροσευχή τοῦ πάπα μέ τούς Τούρκους μουσουλμάνους στό Μπλέ τζαμί στήν Κωνσταντινούπολη. Τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ πονηρός πάπας δέν ἔχει πρόβλημα νά φιλήσει τό ὀποιοδήποτε χέρι καί νά συμπροσευχηθεῖ καί νά συλλειτουργήσῃ μέ τόν ὀποιοδήποτε, ἀρκεῖ νά τόν ἀναγνωρίζουν ὡς πρῶτο.

Αὐτό εἶναι τό μοντέλο τῆς οὐνιτικοῦ τύπου ψευδοενώσεως. Ἄς θυμηθοῦμε ὅτι τόν Μαῖο τοῦ 2014, πρῖν συναντηθεῖ μέ τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη στή Ἱεροσόλυμα, ὁ πάπας εἶχε φιλήσει τό χέρι καί εἶχε συλλειτουργήσῃ μέ τόν πιό γνωστό παπικό ἀκτιβιστή ὁμοφυλόφιλο παπαῖ στήν Ἰταλία!

Ὅσο γι’ αὐτούς πού τόν προσφωνοῦν καί τόν θεωροῦν ἀγιώτατο ἀδελφό καί ἐπίσκοπο τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, ἄς θαυμάσουν στό διαδίκτυο τίς φωτογραφίες τοῦ ἀδελφοῦ τους πάπα ντυμένου μέ στολή προσκόπου καί ἄλλη μέ ζευγος νεονύμφων πού φοροῦν ὅλοι μαζί κόκκινη μύτη κλόουν!

Ἄσθενής ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία κατά τόν πάπα Φραγκίσκο

Διαβάζουμε ἐπίσης στό προαναφερθέν περιοδικό τῶν Ἀγιορειτῶν (σ. 47):

«Ἐν ὅψει τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα Φραγκίσκου στό Φανάρι, τό Βατικανό ἔσπευσε νά καταστήσει γιά ἄλλη μία φορά σαφῆ τόν ἡγεμονικό του ρόλο στό διάλογο μέ τούς Ὁρθοδόξους. Σέ γενική ἀκρόαση - κατήχηση στήν πλατεία τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐνώπιον χιλιάδων πιστῶν του στίς 5 Νοεμβρίου 2014, ὁ Πάπας χαρακτήρισε τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὡς “ἄρρωστη”, ἐπειδή δέν εἶναι ἐνωμένη μαζί του. Δήλωσε συγκεκριμένα: “Δέν ὑπάρχει ὑγιής Ἐκκλησία, ὅταν οἱ πιστοί, οἱ κληρικοί καί οἱ διάκονοι δέν εἶναι ἐνωμένοι περὶ τόν Ἐπίσκοπό τους. Ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἐνωμένη περὶ τόν Ἐπίσκοπο εἶναι μία ἄρρωστη Ἐκκλησία. Ὁ Ἰησοῦς θέλησε αὐτήν τήν ἐνωση ὅλων τῶν πιστῶν μέ τόν Ἐπίσκοπο. Τό ἴδιο καί τῶν ἱερέων καί τῶν διακόνων. Ὅλοι ὀφείλουν νά ἔχουν τή συνείδηση ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος καθιστᾷ ὄρατό τόν δεσμό τοῦ καθενός μέ τήν Ἐκκλησία, καί τῆς Ἐκκλησίας μέ τούς Ἀποστόλους καί μέ τίς ἄλλες κοινότητες, οἱ ὁποῖες ἐπίσης εἶναι ἐνωμένες μέ τούς Ἐπισκόπους καί μέ τόν Πάπα στή Μία, Μοναδική (unique) Ἐκκλησία, πού εἶναι ἡ δική μας, ἡ Ἱεραρχική Ἁγία Μητέρα Ἐκκλησία”. (Γ. Παπαθανασόπουλος, Προκλητική δήλωση τοῦ Πάπα: “Ἄσθενής ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία”, 7.11.2014 <http://agioritikovima.gr/batikano/item/47004>)».

Σχόλιο «Π»: Καί μόνον αὐτή ἡ δήλωση τοῦ πάπα, λίγες ἡμέρες πρῖν ἀπό τήν ἐπίσημη ἐπίσκεψή του στό Φανάρι, θά ἔπρεπε νά εἶναι λόγος γιά νά ζητήσῃ τό Πατριαρχεῖο ἀνασκευή τῆς δηλώσεως τοῦ πάπα ἢ ἀκύρωση τῆς ἐπισκέψεώς του. Ἀλλά δυστυχῶς...

**Ὁ Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς
στό Ἡμερολόγιο 2015
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως**

Θαυμάσια ἡ ἰδέα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμῖα νά ἀφιερῶσει τό Ἡμερολόγιο τοῦ 2015, τό ὁποῖον ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις, πού ὁ Σεβασμιώτατος διαπομαίνει, στό πῶς ἀντιμετώπιζε καί σπλιλίτευε τόν παπισμό καί τόν οἰκουμενισμό ὁ Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς. Μέσα στίς σελίδες τοῦ ἀξιόλογου αὐτοῦ Ἡμερολογίου παρουσιάζεται μέ τρόπο εὐληπτο ἡ διδασκαλία τοῦ μεγάλου συγχρόνου πατρός τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν αἴρεση τοῦ παπισμοῦ καί τήν παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἀξίζει νά ἀποκτήσουμε καί νά μελετήσουμε τό φετεινό (2015) Ἡμερολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως.

**Οἱ «ἐναλλακτικές θεραπείες»
δέν εἶναι ἀβλαβεῖς**

Εἶναι γνωστή στους εὐσεβεῖς ἡ «Σύναξη Κληρικῶν καί Μοναχῶν» καί ἀπό ἄλλα κείμενά της, κυρίως ὅμως ἀπό τήν «Ὁμολογία Πίστewος κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ἡ ὁποία προσυπεγράφη ἀπό χιλιάδες κληρικούς, μοναχοῦς, μοναχές καί λαϊκοῦς τό 2009. Τό τελευταῖο κείμενο τῆς Συνάξεως Κληρικῶν καί Μοναχῶν ἀναφέρεται στίς λεγόμενες ἐναλλακτικές θεραπείες καί κυρίως στήν Ὁμοιοπαθητική, θέμα μέ τό ὁποῖο ἀσχολήθηκε ἡ Σύναξη κατὰ τή συνάντησή της στίς 16 Δεκεμβρίου 2014. Ὁ τίτλος τοῦ κειμένου εἶναι: «Οἱ “ἐναλλακτικές θεραπείες” δέν εἶναι ἀβλαβεῖς».

Σημειωτέον ὅτι τό ἴδιο περίπου θέμα σέ μιά εὐρύτερη ὅμως προοπτική εἶχε

ἀπασχολήσει καί τήν ΚΕ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων ἐπί θεμάτων αἱρέσεων, ἡ ὁποία εἶχε πραγματοποιηθεῖ στόν Βόλο ἀπό 4 ἕως 6 Νοεμβρίου 2013.

Ἡ Σύναξη Κληρικῶν καί Μοναχῶν συμπίπτει στίς σχετικές διαπιστώσεις της μέ τήν ΚΕ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη. Ἀναφέρουμε μερικά ἀπό τά σημεῖα τοῦ κειμένου τῆς Συνάξεως.

«Ἰδιαίτερος ἐπικίνδυνος πνευματικῶς εἶναι ἡ ἀποψη τῶν ὁμοιοπαθητικῶν ὅτι μέ τά “φάρμακά” τους θεραπεύουν ἀκόμη καί τά πάθη τῆς ψυχῆς, ὅπως τόν ἐγωισμό, τή ζήλεια, παθολογικές ἐκδηλώσεις καί διαστροφές τοῦ γενετισμοῦ ἐνστίκτου κ.ο.κ. Ἔτσι δέν χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία, ἀφοῦ τό ἔργο της τό ἀναλαμβάνει ἡ Ὁμοιοπαθητική, ἡ ὁποία καί μέ ἄλλα κείμενα ἐκπροσώπων της παρουσιάζεται ὄχι μόνον ὡς μία μέθοδος θεραπείας, ὅπως θέλει νά εἶναι, ἀλλά καί ὡς ἓνα σωτηριολογικό σύστημα καί ὡς πρόταση, γιά νά ξεπεράσει ἡ ἀνθρωπότητα τά σημεῖνά της ἀδιέξοδα!

» Στό σημεῖο αὐτό θά πρέπει νά καταδικασθεῖ καί ἡ ἀπαραδέκτη προσπάθεια παραπληροφορήσεως κάποιων ὁμοιοπαθητικῶν νά παρουσιάσουν κορυφαίους συγχρόνους Ἁγίους Γεροντάδες ὡς ὁπαδούς τῆς Ὁμοιοπαθητικῆς, ὅπως π.χ. τόν Ἅγιο Πορφύριο καί τόν Ἅγιο Γέροντα Παῖσιο τόν Ἁγιορείτη. Εἶναι ὅμως τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι καί οἱ δύο αὐτοί Ἅγιοι τῶν ἡμερῶν μας ἦταν ξεκάθαρα ἀντίθετοι μέ τήν Ὁμοιοπαθητική. Ὁ μὲν Ἅγιος Πορφύριος ἔλεγε ὅτι τά “φάρμακά” τους εἶναι “νεράκι κοπανιστό”, ἀλλά —συμπλήρωνε— νά προσέχετε, γιατί “κάποια, πού ἔρχονται ἀπ’ ἔξω, εἶναι διαβασμένα”. Καί ὁ Ἅγιος Γέροντας Παῖσιος χαρακτήριζε ἐπίσης τό ὁμοιοπαθητικό φάρμακο “κοπανιστό νεράκι” καί “δαμονικό ὑποκατάστατο τοῦ ἀγιασμοῦ”!

δηλαδή οι Ένωμένες Πολιτείες της Αμερικής, έχουν αυτό το ζωηρό ενδιαφέρον για ένα «εκκλησιαστικό» ζήτημα; Μήπως δέν είναι μόνον εκκλησιαστικό;

Έπικίνδυνα παιχνίδια μέ τις «Νέες Χώρες»

Είναι γνωστή η «κόντρα» του μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Χριστοδούλου μέ τό Φανάρι γιά τίς μητροπόλεις τών λεγομένων Νέων Χωρών. Ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος εὐκαιρως - ἀκαίρως δηλώνει ὅτι «δέν ἀπεμπολεῖ τά δικαιώματά του ἐπί τών “Νέων Χωρῶν”», μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται. Πολλοί φοβοῦνται ὅτι ἡ ἐνδεχόμενη ἀπόσπαση τών Μητροπόλεων αὐτῶν ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θά δώσει τήν εὐκαιρία στήν Τουρκία νά παίξει ἐπικίνδυνα γεωπολιτικά παιχνίδια σέ βάρος τῆς ἐθνικῆς μας ἀκεραιότητος. Μήν ξεχνοῦμε ὅτι τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο εἶναι κάτω ἀπό τόν Νομάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ τελευταία «ὑπενθύμιση» ἐκ μέρους τοῦ κ. Βαρθολομαίου, καί μάλιστα μέ ἔντονο τρόπο, τών κυριαρχικῶν του αὐτῶν δικαιωμάτων ἔδωσε ἀφορμή στόν Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο νά τοῦ γράφει μιά ἐπιστολή - φωτιά, ὅπως χαρακτηρίσθηκε. Στήν ἐπιστολή αὐτή, πού πυροδότησε ἀντιπαραθέσεις καί στή Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων μέ ἔντονο τρόπο ἐπισημαίνει καί τούς ἐθνικούς κινδύνους ἀπό μιά τέτοια ἐνέργεια.

Ἄφορμές αἰσιοδοξίας. Ό κόσμος περιμένει. Ἠγέτες χρειάζεται.

Ἀπό τά συστημικά-καθεστωτικά ΜΜΕ

προβάλλεται κατά κανόνα τό σάπιο καί κατεδαφιστικό. Ό Ἅγιος Παῖσιος ἔλεγε νά μιμούμαστε τή μέλισσα, πού πηγαίνει στά ἄνθη, γιά νά φτιάξει τό πολύτιμο μέλι τῆς, καί ὄχι τή μύγα, πού πηγαίνει στίς ἀκαθαρσίες.

Ἔτσι λοιπόν κι ἐμεῖς θά προβάλλουμε τρία γεγονότα τοῦ τελευταίου χρονικοῦ διαστήματος, πού μᾶς μεταγγίζουν αἰσιοδοξία καί ἀγωνιστικότητα:

1. Ἐγινε πρῶτα στή Θεσσαλονίκη (τόν Μάιο) καί μετά στήν Ἀθήνα (τόν Νοέμβριο) μιά ἐκδήλωση τιμῆς καί μνήμης γιά τόν μακαριστό ἅγιο Γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο. Κατάμεστες οἱ αἵθουσες καί στίς δύο περιπτώσεις.

2. Τό ἴδιο καί στήν ἐκδήλωση τήν ἀφιερωμένη στά εἴκοσι χρόνια ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Δρυνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κυρού Σεβαστιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἀγωνίσθηκε ὅσο κανεῖς ἄλλος γιά τά ἀπαράγραπτα δίκαια τοῦ μαρτυρικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Βορείου Ἡπείρου μας. Σέ Θεσσαλονίκη καί Ἀθήνα ἴδια ἡ ἀγωνιστική ἀτμόσφαιρα καί μεγάλο τό πλῆθος πού συμμετεῖχε.

3. Ἐκδηλώσεις καί συνέδρια γιά τά τριακόσια χρόνια ἀπό τή γέννηση τοῦ Ἱερομάρτυρος καί Ἰσαποστόλου ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἐγιναν πάνω ἀπό δέκα ἀξιόλογες ἐκδηλώσεις - συνέδρια, μέ τελευταῖο χρονικά (27 καί 28 Δεκεμβρίου 2014), ἀλλά ἀπό τά πρῶτα σέ ἀξία, αὐτό στήν πατρίδα του τήν Αἰτωλία, τό ὁποῖο διοργάνωσε μέ πολλή ἐπιτυχία ἡ Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας. Ό ἐπιχώριος Μητροπολίτης κ. Κοσμᾶς εἶναι, ὡς γνωστόν, ὄχι μόνον συνώνυμος τοῦ Ἁγίου ἀλλά καί μιμητής τοῦ ζήλου τοῦ Πατροκοσμᾶ γιά τήν ὁμολογία καί μαρτυρία τῆς ἀμωμίτου πίστεώς μας.

Ἀπό τίς τρεῖς ἐκδηλώσεις, πού δειγματοληπτικά ἀναφέραμε, ἕνα μήνυμα

ἐκπέμπεται: Τό καλό ὑπάρχει καί εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτερο καί ἰσχυρότερο ἀπό τό κακό. Οἱ ἰνστρούχτορες ὁμως τῆς κατεδάφισης μᾶς κάνουν μέρα-νύχτα πλύση ἐγκεφάλου μέ τό παρακμιακό καί ἀρρωστημένο.

Καί ἡ συνέχεια τοῦ μηνύματος: Ὁ κόσμος, πού διψάει καί στηρίζει τό ὑγιές, ὑπάρχει καί, ὅταν τόν καλοῦμε, δίνει τό «παρών». Ἀρκεῖ νά τόν ἐμπνεύσουμε. Αὐτό πού χρειάζεται ὁ κόσμος εἶναι ἡγέτες, πού θά τραβήξουν μπροστά.

Ἡμερίδα ἐναντίον τῆς ἴδρυσης Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στή Θεολογική Σχολή Θεσσαλονίκης

Σπουδαία ἡμερίδα μέ ἀγωνιστικό παλμό διοργάνωσαν στή Θεσσαλονίκη, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, φοιτητές πού λένε «ὄχι» στή σκανδαλώδη δημιουργία Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στή Θεολογική Σχολή Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἐκδήλωση ἔλαβε χώρα τήν Τετάρτη 26 Νοεμβρίου 2014 τό ἀπόγευμα στήν αἴθουσα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί μεταδόθηκε ἀπό τό ραδιόφωνο τῆς «Πειραικῆς Ἐκκλησίας», ἐνῶ ἀναρτήθηκε καί στό διαδίκτυο.

Οἱ διοργανωτές δέν ὑπολόγισαν σωστά τή συμμετοχή, μέ ἀποτέλεσμα ἡ αἴθουσα νά ἀποδειχθεῖ πολύ ἀνεπαρκής γιά τό πλῆθος πού προσῆλθε.

Χαιρέτησαν αὐτοπροσώπως ἢ διά μηνύματος οἱ Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς, Αἰτωλοακαρνανίας, Κυθήρων, Γλυφάδας, Κονίτσας, Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως. Ἐπίσης Ἄγιορείτες Καθηγούμενοι (Ι. Μ. Φιλοθέου καί Κουτλουμουσιού). Ἐκαναν σύντομες ἀλλ' οὐσιαστικές παρεμβάσεις ὁ Προηγούμενος τῆς Ἱ. Μ.

Μεγάλου Μετεώρου π. Ἀθανάσιος Ἀναστασίου, ὁ πρωτοπρεσβύτερος καθηγητής Πανεπιστημίου π. Θεόδωρος Ζήσης κ.ἄ.

Βασικοί ὁμιλητές ἦσαν: ὁ πρόην κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Χρῆστος Οἰκονόμου, ὁ καθηγητής τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης κ. Γιῶργος Παῦλος, ὁ πολιτειολόγος καθηγητής κ. Κώστας Ζουράρις καί ὁ πανεπιστημιακός κ. Βενιαμίν Καρακωστανόγλου.

Ἀπό τίς ἀξιόλογες εἰσηγήσεις παραθέτουμε μόνο ἓνα τμήμα τοῦ ἐμπνευσμένου ἀπό στήθους λόγου τοῦ καθηγητοῦ κ. Γιῶργου Παύλου, ὁ ὁποῖος, ἀναφερόμενος στό εὐρύτερο νεοταξικό σχέδιο διάλυσης πολιτισμῶν καί παραδόσεων καί ἀπαξίωσης ἐν τέλει τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου, εἶπε καί τά ἐξῆς: «Ναί σήμερα στήν Ἑλλάδα ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων, ἀφοῦ ἔκλεψε τόν πλοῦτο καί τήν γῆ τῶν Ἑλλήνων καί ἀφοῦ ἐδίωξε καί διώκει τούς Ἑλληνες καί τήν Ἑλλάδα, τώρα μέσω τῶν δικῶν της θέλει νά διώξει καί τόν Χριστό τόν Ἴδιο ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τούς Ἑλληνες. Ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων μαζί μέ τήν ἑλληνική Γλώσσα θέλει νά καταργήσει καί νά ἀφαιρέσει ἀπό τούς Ἑλληνες τήν Ὁρθόδοξη Θεολογία, τήν Ὁρθόδοξη πίστη, τήν Ὁρθόδοξη ζωή, τήν Ὁρθόδοξη Λατρεία. Θέλει νά ἐκδιώξει ἀπό τήν Ἑλλάδα τόν Χριστό.

» Ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων μισεῖ τόν ἄνθρωπο, μισεῖ τόν κόσμο, μισεῖ τά παιδιά, μισεῖ τόν ἄνδρα καί τή γυναῖκα, μισεῖ τίς φυλές τῶν ἀνθρώπων καί τίς χῶρες των, μισεῖ τήν δημοκρατία καί τήν ἐλευθερία, μισεῖ τούς λαούς, τίς γλῶσσες, τίς θρησκείες καί τούς πολιτισμούς των. Καί ἐν τέλει μισεῖ τόν Θεό τόν Ζῶντα.

» Ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων εἶναι ἀνθρωποκτόνος, εἶναι κοσμοκτόνος, εἶναι Θεοκτόνος. Ἐν τέλει εἶναι ζωοκτόνος καί αὐτοκτόνος. Θέλει νά ἀπλώσει τό σκοτάδι πάνω στήν γῆ, θέλει νά ἀφανίσει τόν

ήλιο, θέλει νά αφανίσει τήν ζωή, τούς ανθρώπους, τά παιδιά, τούς γέρους, τούς άνδρες, τίς γυναίκες, τούς Άφρικανούς, τούς Σλαύους, τούς Άμερικανούς, τούς Τούρκους, τούς μαύρους, τούς λευκούς, τούς Έβραίους, τούς Άραβες, τούς Άσιάτες, τούς Χριστιανούς, τούς Μουσουλμάνους καί όπωσδήποτε τούς Έλληνες. Ή Νέα Τάξη Πραγμάτων κλέβει τόν χρυσό από τούς Άφρικανούς, τό πετρέλαιο από τούς Άραβες, τό φαγητό από τούς φτωχούς καί τά παιδιά, τήν έλευθερία από τούς Εύρωπαίους καί τούς Άμερικανούς. Ή Νέα Τάξη Πραγμάτων κρύβει μέ τό χέρι της τό φώς του ήλιου από τήν γή. Αυτόκτονεί ή ίδια καί θέλει νά αυτόκτονήσει όλη τήν γή καί όλους τούς ανθρώπους. Ή Νέα Παγκόσμια Τάξη Πραγμάτων είναι ή αναβίωση στον 21ο αιώνα του συλλογικού καί παγκόσμιου χιτλερισμού καί φασισμού, στον όποιο όχι μόνο οί Έλληνες καί ή έλληνική κοινωνία, αλλά όλόκληρη ή ανθρωπότητα πρέπει νά πει Όχι.

» Έ λοιπόν μέσα σέ όλη αυτή τήν παράνοια δέν είναι αυτόνοπτο τό Όχι. Ή όρθόδοξη Θεολογία δέν είναι πολυτέλεια, ούτε ιδιοκτησία των θεολόγων ή όποιου άλλου. Ή Όρθόδοξη Θεολογία είναι ανάγκη, για νά ζήσει ό άνθρωπος. Ναί ή Όρθόδοξη Θεολογία είναι ανάγκη, για νά ζήσει ό άνθρωπος, για νά ζήσει ό κόσμος, για νά ζήσουν όλα όρατά καί άόρατα».

Οί διεθνείς ύποκριτές στό Παρίσι

Ή ισλαμική τρομοκρατία, πού εξέθρεψαν οί άδίστακτοι καιροσκόποι-ύποκριτές της Δύσης, έδειξε στις 8 Ίανουαρίου τά δόντια της στό Παρίσι σκοτώνοντας έν ψυχρῶ δώδεκα δημοσιογράφους. Όπως σωστά είπε ό Σύρος εκπρόσωπος στον Ο.Η.Ε., αυτούς τούς ίδιους έγκληματίες,

πού ή Δύση όνόμαζε στή Λιβύη, Αίγυπτο καί Συρία «δημοκρατική αντιπολίτευση» «Άραβική άνοιξη» καί «μαχητές της δημοκρατίας», για νά ανατρέψει τά εκεί καθεστώτα, πού δέν της άρεσαν, τώρα πού ή φωτιά μεταφέρθηκε στό σπίτι της τούς όνομάζει (καί δικαίως) τρομοκράτες.

Ή ύποκρισία των «ευαίσθητων» ύπερασπιστών της έλευθερίας του λόγου καί του τύπου καί των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων» εύρωπαϊων πολιτικών άρχηγών-άχυρανθρώπων ύπερεπερίσσευσε. Δικαίως Άγγλος αντι-νεοταξίτης δημοσιογράφος σέ σκίτσο, πού δημοσίευσε, άλλαξε τί φράση στό πλακάτ, πού κρατούσαν όλοι αυτοί οί πρωθυπουργοί κ.λπ. στην πρώτη σειρά της διαδήλωσης στό Παρίσι, τήν Κυριακή 11.1.2015, έναντίον της τρομοκρατίας από «Είμαστε όλοι Charlie» (αυτό ήταν τό όνομα του περιοδικού, πού δέχθηκε τήν επίθεση των ισλαμοφασιστών τζιχαντιστών τρομοκρατών) σέ: «Είμαστε όλοι ύποκριτές». Δέν μας πείθει, λοιπόν, τό ενδιαφέρον τους για τήν έλευθερία καί δημοκρατία, γιατί είναι ύποκριτικό, προσχηματικό καί κατ' έπιλογήν. Βέβαια αυτό δέν έχει σχέση μέ τούς άπλους πολίτες πού έδωσαν έντυπωσιακά τό «παρών» στή διαδήλωση (πάνω από ένα εκατομμύριο!).

Καλές είναι οί διαδηλώσεις έναντίον της τρομοκρατίας. Αυτή όμως δέν αντιμετωπίζεται όμως ούτε μέ εύχολόγια ούτε μέ «διαθρησκευτικούς διαλόγους». Έάν οί Άμερικανοί - Έβραίοι καί οί συρόμενοι από αυτούς Εύρωπαίοι δέν αποφασίσουν νά συντρίψουν τό κεφάλι του φαρμακερού φιδιού (των τζιχαντιστών), πού ζέσταναν στον κόρφο τους, δέν πρόκειται νά γίνει τίποτε.

Άλλά τό θέμα είναι βαθύτερο: Όσο ή Δύση θά έποικίζεται -βάσει σχεδίου- από Άφροασιάτες μουσουλμάνους λαθρομετανάστες, θά είναι πάντοτε παρούσα ή

ἀπειλή τῆς ἰσλαμικῆς τρομοκρατίας.

Ἵπέρ τοῦ τσίπ ὁ κ. Τσίπρας

Εἶναι γνωστές οἱ δικαιολογημένες ἀντιδράσεις, πού προκάλεσε ἡ ἐξαγγελία τοῦ ἀλήστου μνήμης Γιωργάκη Παπανδρέου τό 2010 γιά καθιέρωση «κάρτας τοῦ πολίτη» μέ ἠλεκτρονικό «τσιπάκι». Οἱ ἀντιδράσεις ἐκεῖνες –κυρίως ἀπό ἐκκλησιαστικούς φορεῖς– ἀνάγκασαν τήν τότε κυβέρνηση νά ὑποχωρήσει. Τώρα, παραμονές βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἡ «κάρτα» ἐπανέρχεται, αὐτή τή φορά ὅμως ἀπό τόν κ. Τσίπρα, ὁ ὁποῖος τό 2010 εἶχε

καταθέσει ἐρώτηση στή Βουλή ἐναντίον τῆς «κάρτας τοῦ πολίτη»! (βλ. σχετικά id-oni.blogspot.gr). Πράγματι ὁ κ. Τσίπρας, μιλώντας στίς 13.1.2015 σέ προεκλογική συγκέντρωση τοῦ ΣΥ.ΡΙΖ.Α., εἶπε –κάνοντας «κωλοτούμπα»– ὅτι τό κόμμα του θά καθιερώσει τήν κάρτα «γιά νά πατάξει τή γραφειοκρατία». Αὐτό ἀκριβῶς ἦταν τό σκεπτικό καί τοῦ Γιωργάκη. Γίνεται φανερό, γιά μιᾶ ἀκόμη φορά, ὅτι, ἀνεξάρτητα ἀπό τό ποιός θά κυβερνήσει, ὑπάρχουν κάποια μέτρα, πού τά ἔχουν στό συρτάρι τους οἱ σκοτεινοί ἄνθρωποι πού κυβερνοῦν ἀπό τά παρασκήνια, καί τά βγάζουν στήν κατάλληλη στιγμή.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἵπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.